

Kastaş Kauçuk'ta iki kadın işçi direnişe başladı!

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Kastaş Kauçuk fabrikasında sömürüyü yoğunlaştıran uygulamaların yanı sıra, kadın işçilere dönük cinsel kimliği aşağılayarak onursuzlaştırma ve taciz gibi baskı koşullarına karşı örgütlenme çalışması yürüten iki kadın işçi işten atıldı. İşten atılmanın ardından kapı önünde direniş başladı.

s.12-15

Kardelen Yoğungan:

Biz ucuz işgücü olarak görülen, düşük ücretlerle çalıştırılan, her türlü tacize ve hakarete uğrayan tüm kadın işçiler adına direnişteyiz.

Sonay Tezcan:

Haklı olduğumuzu biliyoruz. Yalnız kendimiz için değil bütün işçiler, özellikle de kadın işçiler için direndiğimizin farkındayız

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 13
1 Nisan 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak.net

Karanlığa ışık, sessizliğe çığlık olmak için 1 MAYIS'A!

Bugünün Türkiye'sinde işçi sınıfı ve emekçiler açlık sınırının altında, asgari ücret bandında ücretlerle çalıştırılıyor. Çalışma koşulları ise ağır ve fazlasıyla yıpratıcı. İş cinayetleri adeta Türkiye'nin bir rutini. Tüm bunlara güncel planda uygulanmayı bekleyen kölelik dayatmalarını eklemek gerekiyor. Kiralık işçi sistemine geçiş, kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesini öngören düzenlemeler, güvencesizliği yaygınlaştıracak uygulamalar sermaye devletinin önünde duran yeni saldırı başlıklarını oluşturuyor.

Yine emperyalist savaş ve saldırı-ganlığın bölgedeki taşeronluğunu üstlenen sermaye devleti, hem komşu halklara hem de Türkiye işçi sınıfına ve emekçilere ağır bedellere malolan kirli politikaların altına imza atıyor. Suriye'nin yıkılıp talan edilmesinden birinci derecede sorumlu olan sermaye devleti, emperyalistlerin çıkarları uğruna bütün bir bölge halklarına yönelik düşmanca politikalar icra ediyor. Kardeş Kürt halkına büyük acılar yaşatan kirli savaş uygulamaları ise, gelinen yerde vahşet boyutlarına ulaşmış bulunuyor. Kürt illeri ağır silahlarla yerle bir edilirken, insanlar barbarca yöntemlerle katlediliyor, bütün bir halk kirli savaş nedeni ile yaşam alanlarını terk etmek zorunda bırakılıyor...

2016 1 Mayıs'ı, Türkiye toplumunu kuşatan bu karanlığı dağıtmak ve işçi sınıfına dayatılan saldırı programlarını geri püskürtmek açısından büyük bir önem taşıyor. Zira 1 Mayıslar dünyada ve Türkiye'de, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının merkezinde durduğu ve diğer tüm emekçi kesimlerin özlemlerini ve taleplerini haykırdığı görkemli bir kavga günü olarak örgütleniyor. Bu nedenle her seferinde burjuvazinin korkularını büyütüyor, baskı ve yasaklamaların hedefi oluyor.

Bugünden başlayarak 2016 1 Mayıs'ına yönelik hazırlıkları hızlandırmak ve emekçi kitleleri 1 Mayıs alanlarına taşımak sorumluluğu ise, en başta sınıf devrimcilerinin omuzlarında duruyor. Keza 1 Mayıs'a dönük hali hazırdaki sessizliğe ve belirsizliğe takılmaksızın; fabrikalarda, işçi havzalarında ve emekçi semtlerinde 1 Mayıs'ın kavga çağrısını şimdiden yükseltmek, güncel siyasal ve toplumsal gündemler üzerinden işçi sınıfı ve emekçileri kölelik düzenine karşı harekete geçirmek için seferber olmak, günün en acil görevi olarak öne çıkıyor.

O halde, direnişi büyütme için; özetle karanlığa ışık, sessizliğe çığlık olmak için görev başına!

Çocuklar ancak sosyalizmde özgür olabilir

s.6

Kızıl Bayrak'ı güçlendirmek, devrim davasını güçlendirmektir!

s.20

Karanlığa ışık, sessizliğe çığlık olmak için 1 Mayıs'a!

2016 1 Mayıs'ı için geri sayım başladı. Dünyada ve Türkiye'de işçiler, emekçiler ve gençler güncel talepleri ile 1 Mayıs alanlarında yerini almaya hazırlanıyor.

KRİZ VE BUNALIMLAR DÖNEMİNDE 1 MAYIS

2016 1 Mayıs'ını kapitalist sistemin kriz ve bunalımlarının derinleştiği, emperyalist savaş ve saldırganlığın tırmandırıldığı, baskının, sömürünün ve zorbalığın adeta dizginlerinden boşaldığı bir dönemde karşıyoruz. Bugünün dünyasında işçi sınıfı ve emekçiler tam anlamıyla kölelik koşullarında bir yaşam sürüyor. Düşük ücretler, ağır ve yıpratıcı çalışma koşulları, güvencesizlik ve her geçen gün yaşanan yeni hak gaspları sınıf ve emekçi kitlelerin hayatını daha bir çekilmez hale getiriyor. Dünya ölçeğinde işsizlik, yoksulluk ve açlık devasa boyutlara ulaşmış bulunuyor.

Kapitalist sistemin kriz ve bunalımlardan çıkış arayışı ise bu sorun alanlarının daha da ağırlaşmasına yol açıyor. Zira emperyalist burjuvazi çareyi, krizin ağır yükünü döne döne emekçilerin omuzlarına yüklemekte, sömürüyü katmerleştirmekte, baskı ve zorbalığı tırmandırmakta buluyor. Bu durum emek ile sermaye arasındaki çelişkileri keskinleştirirken, emekçi yığınlar içerisindeki hoşnutsuzluğu büyütüyor, yaygınlaştırıyor.

Gün be gün insanlığı tehdit eden emperyalist savaş ve saldırganlık politikaları ise kapitalist krizin bir başka görünümü olarak kendisini ortaya koyuyor. Emperyalistler arası çelişkiler derinleştikçe hegemonya kavgası kızışıyor, yerel ve bölgesel savaşlar bu zemin üzerinde hayat buluyor. Son Suriye süreci, bu yönüyle emperyalist kapitalizmin çelişkilerinin vardığı boyutları çarpıcı bir şekilde gözler önüne seriyor.

Kriz koşullarının bir diğer görünümü ise, dünyanın dört bir yanında artan baskılar, rutin bir hal alan polis rejimi uygulamaları, önü açılan ve giderek palazlanan ırkçı-şoven hareketler olarak karşımıza çıkıyor.

İşte dünya işçi sınıfı ve emekçi kitleler, bu çok yönlü siyasal, sosyal ve iktisadi sorunlar karşısında 1 Mayıs alanlarında

yerini almaya, burjuvazi ile kavgaya tuşmaya hazırlanıyor.

ÇELİŞKİLERİN YOĞUNLAŞTIĞI BÖLGENİN GÖBEĞİNDEKİ ÜLKE; TÜRKİYE

Türkiye, kapitalist sistemin kriz ve bunalımlarının düğümlendiği bir coğrafyanın tam ortasında yer alıyor. Bu konumu ve emperyalizmle kurduğu çok yönlü bağlar, dolaysız olarak sistemin genel çelişkilerinin bu topraklarda da kendisini üretmesine ve işçi sınıfı ile emekçiler açısından yıkıcı sonuçlar yaratmasına yol açıyor.

Bugünün Türkiye'sinde işçi sınıfı ve emekçiler açlık sınırının altında, asgari ücret bandında ücretlerle çalıştırılıyor. Çalışma koşulları ise ağır ve fazlasıyla yıpratıcı. İş cinayetleri adeta Türkiye'nin bir rutini. Tüm bunlara güncel planda uygulanmayı bekleyen kölelik dayatmalarını eklemek gerekiyor. Kiralılık işçi sistemine geçiş, kıdem tazminatı hakkının gasp edilmesini öngören düzenlemeler, güvencesizliği yaygınlaştıracak uygulamalar sermaye devletinin önünde duran yeni saldırı başlıklarını oluşturuyor.

Yine emperyalist savaş ve saldırganlığın bölgedeki taşeronluğunu üstlenen sermaye devleti, hem komşu halklara hem de Türkiye işçi sınıfına ve emekçilere ağır bedellere malolan kirli politikaların altına imza atıyor. Suriye'nin yıkılıp talan edilmesinden birinci derecede sorumlu olan sermaye devleti, emperyalistlerin çıkarları uğruna bütün bir bölge halklarına yönelik düşmanca politikalar icra ediyor. Kardeş Kürt halkına büyük acılar yaşatan kirli savaş uygulamaları ise, gelen yerde vahşet boyutlarına ulaşmış bulunuyor. Kürt illeri ağır silahlarla yerle bir edilirken, insanlar barbarca yöntemlerle katlediliyor, bütün bir halk kirli savaş nedeni ile yaşam alanlarını terk etmek zorunda bırakılıyor...

Sermaye devletinin bu saldırgan politikalarının dolaysız bir sonucu olarak kent merkezlerinde ve metropollerde bombalar patlıyor. Kitlesele ölümler ve katliamlar yaşanıyor. Savaş ve saldırganlık bütün bir toplumu giderek cenderesi

içine alıyor.

Öte yandan, ilerici ve devrimci güçleri hedef alan faşist baskı politikaları; kitlesele gözaltı ve tutuklamalarla, eylem yasaklarıyla, sokak ortasında infazlarla, basın-yayın organlarını hedef alan baskı politikalarıyla sürdürülüyor. Dahası, muhalif olan tüm kesimler; akademisyenler, avukatlar, sanatçılar ile kölelik koşullarına karşı mücadele eden işçi ve emekçiler de bu pervasızlıktan nasibini fazlasıyla alıyor.

KARANLIĞA IŞIK, SESSİZLİĞE ÇIĞLIK OLMAK İÇİN 1 MAYIS'A

2016 1 Mayıs'ı, Türkiye toplumunu kuşatan bu karanlığı dağıtmak ve işçi sınıfına dayatılan saldırı programlarını geri püskürtmek açısından büyük bir önem taşıyor. Zira 1 Mayıslar dünyada ve Türkiye'de, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının merkezinde durduğu ve diğer tüm emekçi kesimlerin özelemlerini ve taleplerini haykırdığı görkemli bir kavga günü olarak örgütleniyor. Bu nedenle her seferinde burjuvazinin korkularını büyütüyor, baskı ve yasaklamaların hedefi oluyor.

Bugünden başlayarak 2016 1 Mayıs'ına yönelik hazırlıkları hızlandırmak ve emekçi kitleleri 1 Mayıs alanlarına taşımak sorumluluğu ise, en başta sınıf devrimcilerinin omuzlarında duruyor. Keza 1 Mayıs'a dönük hali hazırdaki sessizliğe ve belirsizliğe takılmaksızın; fabrikalarda, işçi havzalarında ve emekçi semtlerinde 1 Mayıs'ın kavga çağrısını şimdiden yükseltmek, güncel siyasal ve toplumsal gündemler üzerinden işçi sınıfı ve emekçileri kölelik düzenine karşı harekete geçirmek için seferber olmak, günün en acil görevi olarak öne çıkıyor.

O halde, mevcut gerici-boğucu atmosferi dağıtmak ve son yıllarda 1 Mayıs'lara vurulmak istenen yasak zincirlerini parçalamak için, emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı "işçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarını ete kemiğe büründürmek için, faşist baskılara ve polis devleti uygulamalarına karşı direnişi büyütmek için; özetle karanlığa ışık, sessizliğe çığlık olmak için görev başına!

2016 1 Mayıs'ı, Türkiye toplumunu kuşatan bu karanlığı dağıtmak ve işçi sınıfına dayatılan saldırı programlarını geri püskürtmek açısından büyük bir önem taşıyor. Zira 1 Mayıslar dünyada ve Türkiye'de, dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının merkezinde durduğu ve diğer tüm emekçi kesimlerin özelemlerini ve taleplerini haykırdığı görkemli bir kavga günü olarak örgütleniyor. Bu nedenle her seferinde burjuvazinin korkularını büyütüyor, baskı ve yasaklamaların hedefi oluyor.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/13 * 1 Nisan 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Yoksulun can güvenliği için değil, sermayenin mal güvenliği için!

Emperyalist güçlerin sefil çıkarlarının dünyayı ne hale getirdiğini her gün yeni bir örnekle görüyoruz. Hemen her gün Ortadoğu'da kalabalıkların içinde bombalar patlarken bunu olağan bir durum olarak görenler, şimdi bu katliamların küreselleşmesiyle büyük "üzüntülerini" paylaşma yarışına giriyorlar.

Hâlbuki dün taşeronlarına havale ettikleri işlerinin görülmesinden aynı derecede memnuniyet duyuyorlardı. Kaldı ki yarın ülkenin ne hale geleceğini, yeni bir Irak, yeni bir Libya, Suriye olacağını bile bile Yemen'de de aynı ateşle oynamaya devam ediyorlar. Mazlum halkların yaşadığı toprakların yangın yerine dönmesi onları hiç mi hiç ilgilendirmiyor. Yeter ki işleri görülsün.

Emperyalist devletlerin ve Türkiye gibi yerli işbirlikçilerinin de aynı ateş çemberini kendi sınırları içine taşımaları, bu yangından kendi halklarının zarar görmesi de esas amaçlarında bir değişiklik yaratmıyor. Çeşitli devlet kademelerinde bulunanların yüzlerindeki üzüntü emareleri gerçeği yansıtmıyor. Gerçek olan şu ki, her yeni durumu kendi çıkarları için kullanabiliyorlar.

Vaktiyle besleyip büyüttükleri IŞİD, El Kaide gibi gerici çetelerin, Türkiye başta

olmak üzere birçok Avrupa ve Ortadoğu ülkesinde, Pakistan gibi ülkelerde gerçekleştirdikleri katliamları, artan polis devleti uygulamaları takip ediyor. Türkiye'de de kentler, sokaklar, meydanlar tam anlamıyla polislerin kuşatması altında. Kendi yasalarını dahi bir kenara bırakan sermaye düzeni, tam bir polis rejimine dönüşmüş bulunuyor.

Düşünün ki, istihbarat örgütlerinin dolaysız desteğiyle palazlanan insanlık düşmanlarının gerçekleştireceği katliamlar ön görülememiş ve bu nedenle önlenememiş olsun! Gerçekleşen katliamlardaki açık zafiyetler bile devletlerin nasıl vurdumduymazlık içinde olduğunu gösteriyor. Fakat ne gariptir ki, aynı vurdumduymazlık işçi ve emekçilerin gerçekleştireceği en ufak bir hak arama eyleminde yerini vahşi bir devlet terörüne bırakabiliyor.

Türkiye üzerinden görüleceği gibi, gerici çetelerin başları ve diğer sorumluları ellerini kollarını sallayarak geçici misafirhanelerinden çıkarken; zindanların kapıları, demir mazgallar Kürtlere, akademisyenlere, avukatlara, devrimcilere, barış isteyenlere kolaylıkla açılıyor. Sokaklarda kendini ifade etmeyi seçenleri ise devletin yasal mermileri bekliyor.

Kürt kentleri yıkıcı bir savaş alanına dönüşmüşken, metropoller sıkıyönetim dönemlerini aratmayan yasalarla ve keyfilikle idare ediliyor. Bu düzene karşı sözünü söylemek isteyen her kim ise, ne söylediğinden bağımsız polis devletini karşısında buluyor. Son olarak İstanbul'da bir aylık eylem yasaklarının konuşuluyor olması tabloyu gayet net göstermektedir.

Sadece Türkiye'de değil, diğer Avrupa ülkelerinde de hayata geçirilmeye çalışılan polis devleti uygulamaları, esas olarak gerici çetelerin katliamlarını önlemek amaçlı değildir. Kuşkusuz kendi prestijleri açısından bu gereklidir. Ancak belki de yakın bir gelecekte yeniden ihtiyaç duyacakları bu çetelerin sosyal zeminini tümüyle ortadan kaldırmak isteselerdi zaten daha başında yol vermezlerdi.

Bu düzenin efendileri için asıl büyük tehlike ise giderek olgunlaşan sosyal mücadelele dinamikleri ve kitle hareketleridir. Artan polis devleti uygulamalarının ise kitlelerin can güvenliği ile hiçbir alakası yoktur; amaç sömürücü sınıfın mal ve sermaye güvenliği ile kurulu düzenin devamını sağlamaktır.

Ankara sokakları polise 'zimmetlendi'

Sermaye devleti, kirli ve kanlı savaş politikaları nedeniyle artan bombalı saldırıların ardından polis rejimi uygulamalarına yenilerini ekliyor. Özellikle büyük şehirlerde polis ablukasını arttıran devlet, bombalı saldırıları bahane ederek bu ablukayı yerleşik hale getiriyor.

Bunun son örneği Ankara'da kendini gösterdi. Son 6 ayda 3 bombalı saldırının yaşandığı kentte polisiye uygulamaları arttıran sermaye devleti, "özel güvenlik planı" hazırladı. Plana göre, kamu kurum ve kuruluşları, Ankaralılar tarafından yoğun olarak kullanılan alanlar ve toplu ta-

şıma araçları için "ek önlemler" alınacak. "Hassas" olduğu belirlenen 66 cadde ve sokak da polise zimmetlenecek. Bombalı saldırılar nedeniyle boşaldığı belirtilen AVM'lerde de 5 polis bulunacak. Şehir giriş ve çıkışlarına da 40 adet plaka tanıma sistemi kurulacak.

İzmir'de basına polis baskısı

Basına yönelik saldırıların arttığı günleri yaşıyoruz. Özellikle devrimci, özgür basına yönelik baskılar, gözaltılar ve tutuklamalar artarak sürüyor. İzmir'de de basın emekçileri bu saldırılardan nasibini alıyor.

İzmir, polisin keyfi uygulamalarının yaygın yaşandığı bir kenttir. Polis istediği zaman eylem, etkinlik yasaklayabiliyor ya da saldırıp gözaltı yapabiliyor. Basına yönelik olarak da benzer keyfi uygulamalar devam ediyor. Polis, haber takibi yapan muhabirleri eylem boyunca göz hapsine alıp taciz ediyor, tehdit edebiliyor ya da fiziksel saldırıda bulunabiliyor. Eylem alanına girerken, polis arama noktalarında arama yapıp, kameraya alıp, fotoğraflarını çekebiliyor. Basın kartı gösterildiği halde, keyfiliklerinden, basın kartını ciddiye almıyor.

Yine polis, haber takibi yapan muhabirlerin görüntü alma işlerine müdahale ediyor. Polisin, saldırdığı birçok eylemde görüntü almaya çalışan basın emekçilerine "görüntü alma yoksa seni de alırız" gibi tehditleri çok yaygın olmaya başladı.

Gerek gazetemiz Kızıl Bayrak, gerekse DİHA ya da Evrensel gibi birçok gazetenin ve ajansın muhabirlerine polisin tacizkar ve tehditkar davranışlarda bulunduğu görüldü.

Polis geçtiğimiz hafta yine benzer bir tutumda bulundu. Eylem yapan gençleri ablukaya alan polis, saldırı hazırlığı yapıyordu. Haber takibi yapan muhabirlerin etrafını saran polisler arasında şu diyaloglar geçti:

- Amirim, eylem yapan gençleri alacağız mı? Peki bu basını ne yapacağız?

- Eğer pislik yaparlarsa, basını da alırız, sorun yok. Dediklerimizi yapmazlarsa, görüntü almaya devam ederlerse hepsini alır götürürüz.

Bu sözlere ve saldırganlığa karşı devrimci basının her zaman bir yanıtı vardır. Devrimci/özgür basın susmadı, susmayacak, baskılara ne dün boyun eğdi, ne de şimdi boyun eğecektir. Gerçekler devrimcidir ve hiçbir güç bunu engelleyemez. İşçi ve emekçilere gerçek haberleri ulaştırmaya, bu sömürü düzenini teşhir etmeye devam ettiler ve edecekler.

“Yılmadık, yılmayacağız!”

Adliye önünde polis saldırısına uğrayan ve yaralanan **Avukat Zeycan Balcı Şimşek**'le saldırı süreci ve son dönemde yaşanan gelişmeler üzerine konuştuk...

- Uzunca bir süredir sermaye devletinin eylemlere tahammülsüzlüğü var. Bu kapsamda sizin de içinde bulunduğunuz saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Siyasal iktidar yaşadığı siyasi ve ekonomik krizden çıkışı dizginlerinden boşalmış bir saldırganlıkta arıyor. Devlet son zamanlarda akademisyenler, avukatlar, işçi sınıfı ve Kürt halkı başta olmak üzere kendisine muhalif herkese açık bir savaş açtı. Sesini çıkaran herkese saldırırken her türlü şiddet yöntemini kullanıyor. Bizler de, devrimcilerin ve işçilerin avukatlığını yaptığımız için saldırıların hedefi oluyoruz. Benim uğradığım saldırı devletin son zamanlarındaki baskı politikalarının bir parçasıdır. Siyasal iktidar kadınlara ve devrimcilere öfkesini bir kez daha göstermiş oldu.

- Olay anını anlatabilir misiniz?

Bizler daha önce de yıllarca bu adliye önünde basın açıklaması yaptık. Özellikle son bir yılda her eylemimize polis saldırıyor ve biz de ısrarla burada olmaya, sözümlümü söylemeye devam ediyoruz.

Bugün İstanbul 18. Ağır Ceza Mahkemesi'nde ÇHD'li avukatların davası

görüldü. Mahkeme bittikten sonra basın açıklaması yapmak için Çağlayan Adliyesi önünde avukat arkadaşlarımızla toplandık. Toplanır toplanmaz bizi saldırıyla tehdit ettiler ve saldırmaya başladılar. Bizler ısrarla saldırıya karşı kendimizi koruduk ve oturmaya başladık. Polisler bir kadın avukat arkadaşımızı saçından tutarak merdivenlere vurmaya çalıştı. Onu korumak amacıyla sarıldığımda da benim sırtımı tekmeleme başladılar. Artık hareket edemeyecek duruma geldiğimde bıraktılar. Ardından ambulans çağrıldı ve ambulansa götürüldüm. Ambulansa götürülürken sedyede zafer işareti yaptığımda polisler “ellerini de kıracağız” tehditlerini savurdular. Polis bir süre ambulansın ayrılmasına izin vermedi. Ardından ambulansla Okmeydanı Hastanesi'nin önüne gittiğimizde polis ambulansı arayıp ambulansı Şişli Etfal'e yönlendirmek istedi. Ambulansın kapılarını kilitlediler. Ancak benim ve ambulanstaki arkadaşlarımın ısrarı üzerine götürmediler ve Okmeydanı Hastanesi'ne gitmek zorunda kaldılar.

Yapılan muayenede omuriliğe bağlı bel kemiklerinde kırıklar olduğu ortaya çıktı.

Benzer bir olay geçtiğimiz hafta yine adliye önünde yapmaya çalıştığımız eylemde saldırıda da yaşanmıştı. O eylemde

de bir dizi tekme ve darbeye maruz kalmıştık. Yaşananlar bu tür saldırıların artarak süreceğini göstermektedir.

- Daha öncesinde ÇHD'ye yönelik baskılar yaşandı, yakın zamanda ÖHD'li avukatlar hakkında tutuklama kararı verildi ve şimdi de avukatlara yönelik fiziki saldırılar yaşanıyor. Bu gelişmelere dair neler demek istersiniz?

Bizler ÇHD olarak, Ekim Hukuk Bürosu avukatları olarak; işçilerin, emekçilerin, sesi kesilmeye çalışılan tüm kesimlerin avukatlığını yaparak, mücadelelerini sokakta da, hukuk alanında da destekleyerek, kendi mücadelemizle ortaklaşan bir avukatlık geleneğini sürdürüyoruz. Toplum üzerindeki, işçilerin, emekçilerin ve Kürt halkının üzerindeki baskıdan payımıza düşeni alıyoruz. Bu bizler için onurdur.

Bu saldırılar, savunmanın sesini kesmeye yöneliktir aynı zamanda. Tahir Elçi'yi katledenler, avukat arkadaşlarımızı tutuklayanlar, bizlere saldıranlar amaçlarını açıkça ortaya koymaktadır. Ancak şunu da bilmelilerdir ki, bizleri bu mücadeleden alıkoyamazlar. Mücadele bayrağını yükseltmeye devam edeceğiz. Onlardan korkmuyoruz. Baskılar bizi yıldıramayacaktır. Yılmadık, yılmayacağız.

KIZIL BAYRAK / KADIKÖY

Şakran'da devrimcilere yayın engeli ve tecrit baskısı!

Türkiye'deki cezaevlerinde tutuklu ve hükümlülere yönelik geliştirilen baskı, hak ihlali ve keyfi uygulamalar devam ediyor. Şakran Kadın Kapalı Hapishanesi de geçmiş dönemlerde hak ihlalleri ve baskıyla birçok defa gündeme gelmiş, çocuklara ve kadınlara yönelik şiddet ve taciz olayları ile adını duyurmuştu.

Son dönemde Şakran Hapishanesi'nde devrimci tutsaklara ve yurtseverlere yönelik baskı ve hak gaspları yoğunlaşmış, tutsakların direnişi ile bu saldırılar boşa düşürülmüştü. Devrimci ve sosyalist basının tutsaklara verilmemesi ve aramalarda yaşanan keyfi dayatmalar süreç içerisinde kısmen de olsa çözülmüştü. Geçen hafta ise yayın yasağının tekrar uygulanmaya başlandığını söyleyen devrimci tutsaklar, hala yayınların kendilerine verilmediğini belirttiler.

Toplatma kararının olmamasına rağmen, Kızıl Bayrak gazetesinin “Ya barbarlık içinde çöküş ya sosyalizm” şiarlı kapak sayfasının “kışkırtma” gerekçesi olarak gösterildiği, cezaevi yönetiminin bu nedenle gazeteyi tutsaklara vermediği bildirildi. Yine Yürüyüş ve Mücadele Birliği dergisinin ve yurtsever tutsaklara giden yayınların verilmediği ifade edildi.

Şakran Kadın Hapishanesi'nin uyguladığı baskı politikaları bunlarla sınırlı değil. DHKP-C dava tutsağı Türkan Özen'in sağlık sorunlarına rağmen tek kişilik hücrede tutulduğunu ve kendi ihtiyaçlarını karşılamakta zorlandığını belirten devrimci tutsaklar, Türkan Özen'in ya kendi koşullarına verilmesini ya da Sincan'a gönderilmesini talep etmiş olmalarına rağmen, bu taleplerin karşılanmadığı gibi, yanlarında bulunan koğuştan alınıp zorla tecrit hücresine konduğunu belirttiler.

KIZIL BAYRAK / İZMİR

Adliye önünde avukatlara saldırı

İstanbul'da eylem ve basın açıklamalarına saldıran polis, 30 Mart'ta adliye önünde basın açıklaması yapmak isteyen avukatlara da saldırı. Polis saldırısında 2 avukat gözaltına alındı.

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD)

üyüsü 22 avukatın yargılandığı davanın 7. duruşması 30 Mart'ta İstanbul 18. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Davanın ardından avukatlar adliye önünde basın açıklaması yapmak istedi.

Avukatların açıklama yapmasını en-

gelleleyen ve kalkanlarla saldıran polis, 2 avukatı da gözaltına almak istedi.

Polis saldırısında ÇHD üyesi ve Ekim Hukuk Bürosu avukatlarından Av. Zeycan Balcı Şimşek'in omurunda iki yerde kırık meydana geldiği öğrenildi.

Kirli savaş ve direniş aralıksız devam ediyor

Sermaye devleti, Kürdistan'daki kirli savaşı kesintisiz biçimde sürdürüyor. Katliam timlerinin azgın saldırılarına rağmen Kürt halkının direniş iradesi kırılmıyor.

Sermaye devleti, Kürdistan'daki kirli savaşı kesintisiz biçimde sürdürüyor. Devletin ağır silahlar ve top atışları ile gerçekleştirdiği saldırılar, YPS ve JPS-JIN güçleri tarafından direnişle karşılanıyor.

28 Mart'ta Hakkari'nin Yüksekova ilçesi'nde evleri yıkarak ilerlemeye çalışan katliam timleri, Zagros ve Güngör mahallelerini bombardımana tuttu. Bombardımanın yanı sıra yer yer çatışma seslerinin yükseldiği mahallelere çok sayıda zırhlı araç da sevk edildi.

Yapılan ağır bombardıman sonucu yüzlerce ev ve iş yeri harabeye çevrildi. Çıkan yangınları söndürmek üzere mahallelere girmeye çalışan itfaiye ekiplerine ise, JÖH ve PÖH timleri tarafından engel olundu.

İlçedeki çatışmalar sonraki günlerde de devam ederken, katliam timleri saldı-

rılarında birçok evi tahrip etti.

Sermaye devletinin saldırılarının üç haftayı doldurduğu Şırnak'ta da Kürt halkının direniş devam ediyor. Mahallelere girişi YPS ve YPS-JIN tarafından geri püskürtülen devlet güçleri, 28 Mart gecesi Yeni ve Bahçelievler mahallelerini obüs ve toplarla vurdu. Bombardıman sonucu birçok evde yangın çıkarken, kentte gece boyu süren şiddetli yağmur yağışı yangınların büyümesini önledi. Bombardımanla birlikte Dicle, Yeni ve Bahçelievler mahallelerinde yer yer çatışma sesleri geldi. Ayrıca, çok sayıda ambulansın asker ve polisler için özel hastane yapılan 23. Jandarma Sınır Tümen Komutanlığı'na gittiği görüldü.

Mardin'in Nusaybin ilçesi'nde sokağa çıkma yasağı devam ederken, YPS güçleri tarafından gerçekleştirilen eylemler

sonucu ağır kayıplar verilmesi, operasyonda yer alan devlet güçleri arasındaki rahatsızlığı daha da büyüttü. 27 Mart akşamı zırhlı araçlara dönük yapılan eylemlerle birlikte direniş mahallelerine yönelik başlayan bombardıman, sabahın ilk ışıklarına kadar devam etti. Bombardımanda çok sayıda ev ağır hasar gördü.

Mardin'in Nusaybin ilçesi'nde sermaye devletinin saldırılarına karşı Kürt halkı direniş sürdürüyor. 29 Mart'ta sabahın ilk ışıklarıyla beraber çatışmalar önceki günlere göre daha da şiddetlendi. Direniş mahalleleri Kışla ve Zeynelabidin, toplarla aralıksız dövüldü.

Qamişlo-Nusaybin sınır hattına konuşlandırılan tanklardan da direniş mahalleleri havan topu ve obüslerle vuruldu. Saldırı nedeniyle birçok ev kullanılmaz hale geldi.

JINHA muhabiri tahliye edildi

Jin Haber Ajansı (JINHA) muhabiri Beritan Canözer'in "örgüt üyeliği" iddiasıyla yargılandığı davanın ilk duruşması 29 Mart'ta Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Duruşma öncesinde Özgür Gazeteciler Cemiyeti (ÖGC), Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS), Halkların Demokratik Partisi (HDP) milletvekilleri, Haber Nöbeti Koordinasyonu'nun yanı sıra Can Dünder'in da aralarında olduğu kitle Diyarbakır Adliyesi önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamada, basın emekçilerine yönelik baskılar protesto edilerek Canözer'le birlikte tüm tutuklu basın emekçilerinin serbest bırakılması talebi yükseltildi.

Duruşmaya Beritan Canözer "güvenlik" gerekçesiyle getirilmezken, Canözer'in avukatı Muharrem Erbey, suçlamalara karşı savunma yaparak Canözer'in mahkemeye getirilmemesinin hukuka aykırı olduğunu belirtti. Devamında ise Canözer için, "Müvekkilimizin haber yapma dışında hiçbir faaliyeti yoktur. Basın ve medya bir ülkenin soluk borusudur. Gazetecileri tutuklarsanız o ülkenin soluk borusunu kesersiniz" diyerek, "örgüt üyeliği" iddiasına ilişkin herhangi bir delilin dosyada bulunmadığının altını çizdi. Erbey, müvekkilinin tahliyesini isteyecek savunmasını noktaladı.

Savcı da savunmanın ardından Canözer'in tahliyesini talep etti. Verilen ara sonrasında mahkeme heyeti, Canözer'in tahliyesine karar verdi. Canözer mahkeme kararının iletilmesinin ardından tutuklu bulunduğu İstanbul Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'nden tahliye edildi.

JINHA'nın bir diğer tutuklu muhabiri Rojda Oğuz da 28 Mart'ta mahkemenin ara kararı doğrultusunda serbest bırakıldı.

Diyarbakır Newrozu Tertip Komitesi Başkanı tutuklandı

21 Mart'ta yapılan Diyarbakır'daki Newroz kutlamasına dair Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından başlatılan soruşturma doğrultusunda, aralarında tertip komitesinin de olduğu 8 kişi 26 Mart'ta gözaltına alındı.

Gözaltılar arasında bulunan Newroz

Tertip Komitesi Başkanı ve DBP Diyarbakır İl Eşbaşkanı Hafize İpek, 29 Mart'ta çıkarıldıkları mahkeme tarafından "örgüt üyeliği ve propagandası yapmak" gerekçesiyle tutuklandı ve Diyarbakır E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne gönderildi.

DTK Başkanlık Divan Üyesi Saydı Fi-

rat, Diyarbakır Ticaret Odası Üyesi Hüsnü Pervane, Avukat Mahmut Çiftçi, SES Diyarbakır Şube Başkanı Ramazan Kaval, Abdulgani Alakan, sunucu Ayşe Çelikbilek ve organizasyon şirketinin ses teknisyeni olan Volkan Orhan Gündüz ise serbest bırakıldı.

Çocuklar ancak sosyalizmde özgür olabilir!

“Çocukların neşeyle şarkılarını ve türkülerini söyleyecekleri tek sistem sosyalizmdir.”
Victor Jara

Pozantı, Yatılı Bölge Okulları, Cansel Buse Kınalı, Ensar Vakfı... Her gün gazetelerde, haberlerde yeni bir taciz-tecavüz vakası, çocuk istismarı haberi duyuyoruz. Günlerdir Ensar Vakfı'nda yaşanan 45 çocuğa uygulanan cinsel istismarı konuşuyoruz. Bu taciz ve tecavüz iğrençliği çocukları hedef alınca tarif edilemez acılar içerisine giriyoruz. Ve malesef ki, rakamlar gördüğümüzden daha da ürkütücü.

Türkiye'de 2011 yılında toplam 38.839 adet cinsel suçlara ait dava dosyası bulunmaktadır ve bu cinsel suçların %47'si çocuklara karşı işlenmiştir. 2012 yılı adli sicil istatistikleri göz önüne alındığında, çocuğun cinsel istismarı suçundan başsavcılıklara 33 bin 992 başvuru yapıldığı ve aynı yıl bu suç nedeniyle ceza mahkemelerinde 17 bin 589 dava açıldığı görülüyor. Yine Türkiye İstatistik Kurumu ve Adalet Bakanlığı'nın 2011'de yaptığı çalışma ise daha da çarpıcı sonuçları ortaya koyuyor. Bu çalışmaya göre cinsel istismar mağduru çocukların yüzde 35'ini (yüzde 21'i erkek, yüzde 14'ü kız çocukları olmak üzere) 11 yaşın altındaki çocuklar oluşturuyor. Bu rakamlar durumun ne denli vahim ve trajik olduğunu gösteriyor. Bu istatistiklere reşit olmayan çocukla cinsel ilişki suçuna ve ayrı bir çalışmaya konu olmadığı için ensest fiiline ilişkin rakamlar dahil değil deniyor. Dahası çocuk istismarı üzerine yapılan araştırmaların yeteri kadar olmadığı, bu konuda ailelerin ve çocukların bilgi vermediği-veremediğini düşündüğümüzde bu rakamların daha da artması mümkün ve verili tablo korkutucu.

Bu saldırılar karşısında tacizci-tecavüzcü-istismarcıların “saygın tutumları” gerekçe gösterilerek, ya da çocukların

“rızası var” vb. söylemler ile saldırganların göstermelik cezalar almaları ya da hiç ceza almamaları ve düzen mahkemelerinin istismarı onaylayan tutumları bu rakamların daha da artmasına neden oluyor. Ve yine görüyoruz ki, istismarcıların anne-baba, kardeş, dede, öğretmen, müdür gibi genelde çocukların tanıdığı ya da otoriter kişiler olması bu vakaların açığa çıkmasını engelleyen faktörler haline geliyor. Çocuklar yaşadıkları bu durumu korkularından ya da ailelerinin inanmayacağı düşüncesiyle saklıyorlar. Aileler ise sanki kendileri utanılacak bir şey yapmış gibi çevreden duyulmasın diye yerek dava açmadan sorunun üstünden atlamayı tercih ediyor.

Günümüz toplumu gericiliğin etkisiyle de yaşadıklarını saklamak zorunda kalıyor. Cinsel saldırıya uğrayan kadınlar, gençler ve aileleri “bu saatte dışarıda ne işi var, otursaydı evinde, kadının rızası olmasaydı bu olay olmazdı” gibi söylemlerle suçu işleyenlere laf söylemek yerine, mağdurları suçluyorlar. Yasaların caydırıcı etkilerinin olmaması, yapılan düzenlemelerle cezaların daha da azaltılması,

dahası yargılama süreçleri ile saldırganların aklanması bu düşüncenin pekişmesine yol açıyor.

DEVLET TACİZCİLERİ-İSTİSMARCILARI HER DÖNEM KORUYOR!

Çok değil birkaç yıl önce Pozantı Hapishanesi'nde tutuklu bulunan çocuklara uygulanan cinsel saldırı ve şiddet olayının baş sorumlusu olan hapishane müdürü jet hızıyla Ankara Sincan Çocuk-Gençlik Hapishanesi'ne terfi ettirilmiş ve aynı olaylar bu hapishanede de görülmüştü. Ardından İzmir Şakran ve Antalya L Tipi Hapishanesi'nde benzer olaylar yaşanmıştı. Sonra yine Hüseyin Üzmez davasında benzer bir süreç yaşandı. 14 yaşındaki çocuğu istismar eden bu sapkın, mahkemede rızası var dediği için kısa süreliğine tutuklu kalmış ve ardından “sağlık sorunları” gerekçe gösterilerek serbest bırakılmıştı. Ensar Vakfı olayının üzerinden birkaç gün geçmesinin hemen ardından yine Karaman'da ve Bursa'da öğrencisini taciz eden öğretmenler savcılıktan serbest bırakıldılar. Yatılı Bölge Okullarına giden öğrencilere

uygulanan cinsel şiddet haberlerini de unutmamak gerekiyor. Bir ay önce lise öğrencisi Cansel Buse Kınalı'nın yaşadığı cinsel istismar nedeni ile intihar etmesi, sorunu toplum çapında gündemleştirmişti. Kınalı yaşadığı tecavüz saldırısını rehber öğretmenine anlatmasına rağmen, okul yönetiminin “okulun itibarını korumak!” adına yaşananların üzerini örtmeye çalışılması sorunun bir düzen sorunu olduğunu gözler önüne sermişti.

Toplumdaki çürümenin, yozlaşmanın arttığı ve gericiliğin etkisiyle bu olayların normal karşılandığı bir toplumsal düzenden; çocukların ucuz iş gücü olarak görüldüğü, eğitimden yoksun bırakıldığı, çocuk bedeninin alınıp-satılmasının meşru görüldüğü bir sistemden fazlası da beklenmemeli.

SORUNLARIN ASIL ÇÖZÜMÜ BU KOKUŞMUŞ DÜZENİN ORTADAN KALKMASINDA!

Sermaye devleti işçi ve emekçileri sadece aç ve yoksul bırakmakla kalmıyor. İnsani ne kadar değer varsa hepsine yabancılaştırarak yozlaşmasına da neden oluyor. Bu nedenle kadınlara, çocuklara yönelik taciz-tecavüz ve istismar saldırıları olağan görülüyor.

Bu olayların son bulması ancak bu sömürü düzeninin ortadan kalkmasıyla mümkün olacaktır. İnsanın insana, kendine yabancılaşmadığı tek bir sistem var; sosyalizm. Ancak sosyalist bir toplumda çocuklar, kadınlar ve bütün bir insanlık gerçek değerini görebilir. Çocukların istismara uğramadığı, emeğinin sömürü çarkları altında ezilmediği, özgürce yaşayıp gelişimini tamamlayabileceği tek sistem olan sosyalizm için mücadeleye...

Siyasal istismara Eğitim Sen'den tepki

Eğitim Sen İzmir 1 No'lu Şube, İzmir Kız Anadolu Lisesi'nde yaşananlarla ilgili yazılı açıklama yaptı. İzmir Kız Anadolu Lisesi'nde pansiyonda kalan kız öğrencilerin zorla siyasal bir istismara uğratıldığı belirtilen açıklamada, yetkililerden olayların karartılmaması için pansiyon müdür yardımcısı ve okul müdürünün derhal görevden alınmasını istedikleri, fakat bunun yapılmadığı söylendi. Pan-

siyonda kalan kız öğrencilerin, “kendilerine sendikayım diyen yandaş örgütler” tarafından düzenlenen, AKP milletvekillerinin katıldığı ve siyasal bir içerikteki toplantıya zorla götürüldüğü belirtilen açıklamada şunlar söylendi:

“Pansiyondan sorumlu müdür yardımcısı tarafından 9 ve 10. Sınıf kız çocukları şiddet ve zorla (dolaplara, vamlizlere vurularak, bağırıp azarlanarak)

götürüldüğü öğrenciler tarafından ifade edilmektedir. Olayın basına yansımaları üzerine okul müdürünün olayı kapatmak için pansiyonda kalan 9 ve 10. sınıf kız öğrencileri ile görüşerek aba altından sopa gösterdiği ve psikolojik baskı uyguladığı iddia edilmektedir. Yetkilileri olayın tespiti için kamera kayıtlarına el koyup gerekli incelemeyi yapmaya davet ediyoruz.”

Eğitim kurumlarında cinsel taciz

Çürümüş kapitalizmin ve dinci gericiğin yaydığı pisliklerinin ilkokula kadar düşen yansımalarıyla ilgili yeni örnekler ortaya çıktı. Eğitim kurumlarında yaşanan cinsel taciz ve tecavüz olaylarının son örnekleri ise geçtiğimiz hafta Karaman, Bursa ve Kocaeli'de yaşandı.

TACİZCİNİN YALANI SES KAYDIYLA ORTAYA ÇIKTI

Karaman İrfan Atasever Lisesi Müdür Yardımcısı M.Ç'nin, 11. sınıf öğrencisi Ş.B'ye cinsel tacizde bulunduğu haberleri basına yansıdı. Ş.B'nin şikayeti üzerine Eğitim Bir Sen Üyesi M.Ç. hakkında soruşturma başlatıldı.

M.Ç'nin konuyla ilgili olarak savcılığa verdiği ifadede "Kendisinden hoşlandığımı ve etkilendiğimi söyledim. Ş.B'ye hiçbir şekilde cinsel yönden zarar vermediğimi belirttim" dediği öğrenildi.

Tacize uğrayan öğrencinin ise aksine M.Ç'nin "Ergenlik dönemindedin. Senin de cinsel ihtiyaçların olabilir, ihtiyaçlarını karşılayabilirim" dediği belirtildi. M.Ç'nin suçlamayı reddetmesi üzerine Ş.B. ile arasında geçtiği öne sürülen 24 Mart tarihli ses kaydı kendisine dinletildi. Müdür Yardımcısı kaydı dinleyince iddiaları doğrular nitelikte açıklamalarda bulundu. İfadesi alınan öğretmen serbest bırakıldı.

Karaman daha önce de Ensar Vakfı'nda yaşanan çocuk istismarı ve tecavüz olayları ile gündeme gelmişti.

TACİZCİ SERBEST BIRAKILDI

Bursa'nın Osmangazi İlçesi'nde bir öğretmenin 5 kız öğrencisine uygunuz fotoğraflar ve cinsel içerikli mesajlar gönderdiği ortaya çıktı. Söz konusu cinsel istismar Hocailyas Ortaokulu'nda

meydana geldi. Sosyal Bilgiler öğretmeni olan M.G.'nin öğrencilere sosyal medya hesabı üzerinden cinsel içerikli yazışmalarla tacizde bulunduğu, bir velinin öğrencinin telefonundan yazışma ve fotoğrafları görüp okula gelmesiyle ortaya çıktı. Veli okul idaresine şikâyetinde bulundu.

Veliler, Eğitim Bir Sen üyesi M.G. hakkında suç duyurusunda bulundu. Savcılığın yürüttüğü soruşturma neticesinde öğretmenin 14 yaşlarında olan en az 5 kız çocuğuna cinsel içerikli fotoğraf gönderdiği ve cinsel içerikli yazışmalarda bulunduğu tespit edildi.

Soruşturma neticesinde öğretmen M.G. gözaltına alındı ve ifadesi alındıktan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

15 KIZ ÖĞRENCİYİ TACİZ ETTİ

Kocaeli Karşıyaka'da bulunan Barbaros İlkokulu'nda eğitim vermek üzere 2. dönem kente gelen sınıf öğretmeni T.Ö.'nün, 4. sınıftaki 15 kız öğrenciyi taciz ettiği ortaya çıktı.

İkinci dönem öğrencilerin derslerine girmeye başladı. Kısa süre sonra kız öğrencilere aşırı yakın ilgi gösteren T.Ö., erkek öğrencilere ise şiddet uygulamaya başladı. Kız öğrencilere ise özel bir ilgi gösteren T.Ö., öğrencilerin anlatımlarına göre sık sık eliyle kızları okşuyor ve genital bölgelerine dokunuyordu. T.Ö.'den rahatsızlık duyan kimi öğrenciler 2. dö-

nemin başında durumu ailelerine ilettiler. Cinsel saldırıdan bahsetmeyen öğrenciler, T.Ö.'nün sınıfında olmak istemediklerini ifade etti. Bu öğrencilerin sınıfı değiştirildi.

Geçtiğimiz hafta ise bir öğrenci yaşadıklarını kuzenine anlattı. Öğrencinin anlatımları sonrasında olay ortaya çıktı. Konuyla ilgili diğer velilerle irtibata geçen öğrencinin ailesi herkesi harekete geçirdi. Bütün sınıf velileri çocuklarıyla gitti ve olayın detaylarını öğrendi. Veliler 28 Mart'ta okula giderek sınıf öğretmeni T.Ö.'den şikayetçi oldu. Hem okul idaresine hem de karakola şikayet dilekçelerini sunan veliler öğretmenin görevden alınmasını ve hakkında cezai işlem uygulanmasını talep etti. Bu sırada kimi veliler T.Ö.'yü darp ederken, tacizci öğretmen hakkında soruşturma başlatıldığı öğrenildi.

DINCI GERİCİLİĞİN ROLÜ

Karaman'daki dinci kuruluş Ensar Vakfı'nda çocuklara taciz ve tecavüz edildiğinin ortaya çıkmasının ardından, yine Karaman, Bursa ve Kocaeli'den yansıyan benzer olaylar, çocuk istismarının artması konusunda dinci-gericiliğin rolünü de gündeme getirdi. Zira Ensar Vakfı'nın dinci-gerici bir kuruluş olmasının yanı sıra, diğer kentlerdeki tacizci öğretmenlerin de AKP yandaşı Eğitim Bir Sen üyesi olması dikkat çekti.

4 gün okula, 1 gün camiye...

Eğitim sisteminin gericileştirilmesine dönük uygulamalar hız kesmeden devam ediyor. Tayyip Erdoğan tarafından formüle edilen "dindar nesil" yetiştirme politikası, gelinen yerde ilkokullara kadar sirayet etmiş durumda.

Mersin Milli Eğitim Müdürlüğü'nün Müftülükle ortak bir şekilde hazırladığı "Minik Yüreklere Kardeşlik Bilincinin Farkında" isimli proje, eğitim alanında hayata geçirilen gerici politikaların son örneği olarak öne çıkıyor. Okul ve caminin bütünleştirilmesi amacı ile hazırlanan projenin hedefleri ise şöyle tanımlanıyor: "İlkokul öğrencilerinin, dinde yeri olan camileri tanımalarını sağlamak, din eğitimlerine yardımcı olmak, dinde önemli yeri olan milli birlik ve kardeşlik duygusunu kavratmak, dinin dinamizminin çocuklar tarafından erken yaşlarda keşfedilmesini sağlamak."

4 GÜN OKUL, 1 GÜN CAMİ

Proje kapsamında ilkokul öğrencilerinin 4 gün okula, bir gün ise camiye gitmesi planlanıyor. Camilerde verilecek eğitimin niteliği şu şekilde tanımlanıyor: "Cami gece-gündüz, yaz-kış, her mevsim ve saatte, kadın-erkek, büyük-küçük herkese kapıları açık olan bir eğitim ve öğretim kurumudur. Buradan hareketle ilkokul öğrencilerinde bir farkındalık oluşturmak için camiler ziyaret edilecektir. Öğrenciler haftada bir gün okula yakın camiye giderek din görevlisi tarafından yapılan sohbetlere katılacaktır."

Proje kapsamında yapılacak olan faaliyetler ise, camilerin belirlenmesi, afiş, broşür ve öğretmenler kanalıyla projenin duyurulması, projeye katılacak okul ve öğrencilerin belirlenmesi, cami ziyaretlerinde din görevlisiyle öğrencilerin konuşması, bu konuşmaların okulda diğer öğrencilere aktarılması olarak sıralanıyor. Söz konusu projenin 2015-2016 öğretim yılı bahar dönemi boyunca sürdürüleceği vurgulanıyor.

Sermaye devleti, bir yandan dinsel gericiliği ilkokul sıralarına kadar taşıyor, öte yandan "dindar nesil" politikasıyla baskıya ve sömürüye boyun eğen, itaat eden bir gençlik yetiştirmeyi hedefliyor.

Yeraltından Sesler

Mart ayı değerlendirmesi

Yeraltından Sesler olarak oldukça yoğun ve zorlu geçen son 1 aylık süreç üzerinden hem genel tablonun durumunu, hem de yaşadığımız süreçteki eksiklikleri ele aldığımız değerlendirmeleri işçi ve emekçi arkadaşlarımıza sunuyoruz.

Daha önce tahmin ettiğimiz ve defalarca belirttiğimiz gibi patronların baskıları ve zorbalığı hız kesmeden devam ediyor. Ücret gaspları, mesai zorlaması, günlük ve haftalık çalışma sürelerinin uzatılması ve buna bağlı olarak haftalık izin günlerinin gasp edilmesi, sendikalaşmanın engellenmesi konusunda maden patronları, maden işçilerine ağır bir dayatmada bulunuyor. Geçmişte olduğu gibi bugün de maden işçileri kölelerden farklı değil. Özetle, maden işçileri “ücretli köle” sıfatı ile çalıştırılmaya zorlanıyor.

Bu koşullar karşısında geçen 1 aylık süreç içerisinde artan baskı ve zulme karşı madenlerde direnişler tüm hızıyla devam etti. Zonguldak-Aydın-Amasya ve Konya’da maden işçileri çeşitli baskılara karşı eylem içerisinde oldu, yıllar sonra böylesi bir dönemde 4 ilde birden gerçekleşen eylemlilikler dikkat çekti.

Tüm olumsuz etkenlere karşı (deneyimsizlik-örgütsüzlük) direnen işçi arkadaşlarımız kamuoyu tarafından epeyce ilgi gördü. Bunun nedeni de şüphesiz ki uzun yıllar sonra madenlerde bu şekilde toplu eylemlerin başlamış olmasıydı. Belki tek bir yerde gerçekleşen direniş bu kadar ses getirmezdi ama yayılan eylemler artık birçok işçi ve emekçi tarafından biliniyor. Örneğin İzmir’de işten atılan bir metal işçisi direniş çadırında yapılan röportajda şunları söyleyebiliyordu; “... Aynı gün içinde De-Ka Madencilikte işçiler ücretlerini alamadıkları için iş durdu.”

Başlatılan direnişlerin bir kısmı başarı ile sonuçlandı, bir kısmı halen sürmekte ve bir kısmı da yukarıda bahsettiğimiz deneyimsizlik nedeni ile işçi arkadaşlarımız tarafından sona erdirildi. Demir Madencilik işçileri bu ay içerisinde çalışma saatleri ve mesai zorlamasına karşı üretimi durdurarak bir kez daha düşmana korku, dosta güven vermeyi başardı. Bu başarının üretimin durduğu gün içerisinde gerçekleşmesi ise ayrı bir konunun önemini vurguluyordu. Demir Madencilik işçileri 2 ay önce ücret gaspına karşı 9 gün boyunca üretimi durdurmuş ve alacakları 3 aylık maaşının 2’sini alabilmişti. Yani Demir Madencilik işçileri artık ne yapmaları gerektiğini iyi kavramış ve

kendilerine güvenleri artmıştı.

Aydın ve Konya’da ise büyük emekler ile devam eden direnişler süreç içerisinde sönümlendi. Her 2 ilin de kendine özgü eksiklikleri bulunduğu için, bu direnişler üzerine yapacağımız değerlendirmeyi açmakta fayda var. Aydın’da 1 ayı aşkın süredir devam eden direniş kısmi olarak zayıflamış bulunuyor. Patronun en başından beri direnişi kırma girişimleri, gurbetçi işçilere yaptığı baskılar sonucu gurbetçi işçilerin işbaşı yapması, aylardır alınamayan maaşlar yüzünden doğal olarak yaşanan ekonomik sıkıntılar direnişin zayıflamasının başlıca nedenleri oldu. Ama Aydın özelinde şunu da üstüne basa basa belirtmekte fayda var. Üretimin durmasından sonra işçi temsilcilerinden 2 tanesinin ihaneti sonucu, üretimi durduran işçiler hiç vakit kaybetmeden kendi temsilcilerini “işçi demokrasisi” ile belirlediler. Aydın için sonuç olarak şunu çok rahatça söyleyebiliriz. Kamuoyu artık Aydın’ın Söke ilçesinde bir maden ocağının olduğunun farkına vardı. Bunu sağlayan da onurlu bir mücadele gösteren Elit Maden işçileriydi! Konya’da ise başlatılan direniş patronun sendika düşmanı olmasından dolaydı. Türkiye Maden İşçileri Sendikası’na üye olan maden işçilerinin işine patron tarafından son verilmesinin ardından, işten atılan arkadaşlarımız direniş çadırı kurdular. Sendikanın genel merkez yönetiminin tutumunun aksine Konya-Havalisi Şubesi’nin direnişi aktif olarak desteklediklerini gördük. Konya içerisinde faaliyetini sürdüren Türk-İş’e bağlı sendikalar da maden işçilerine destek için direniş çadırına ziyaretlerde bulundular. Ancak sendika en başında belki de patronun böyle bir tutum içerisinde olacağını kestiremediğinden dolayı çalışan işçilerin direnişteki işçilere desteği

minimum seviyede kaldı. Buna rağmen maden işçileri 10 günlük bir direnişin ardından kendi aldıkları karar ile eylemi sonlandırdı. Direnişçi işçilerin “Yoldan önce, Yoldaş gerek” sözü ise direnişi özetliyordu.

Önemli bir konuya daha değinmekte fayda var. Maden işçileri kısmen de olsa “yenilgi yılları” psikolojisini atmış bulunuyor. Yıllar sonra aynı süreçte yaşanan 4 direnişin, mücadele etmek için kıvılcım bekleyen işçiler arasında büyük bir heyecan uyandırdığı çok açıktır. Ve şüphesiz ki bu direnişlerin bazıları birbirini tetikleyici düzeyde olmuştur. Demir Madencilik’te öne çıkan “ÜCRET YOKSA ÜRETİM DE YOK” sözünün bir süre sonra Elit Maden işçilerinin dilinde hayat bulması gibi.

Tüm bu eylemlilikler devam ederken birçok maden patronu Antalya’da bulundu. Alınan bazı kararlar ise ciddi bir şekilde üzerinde durmamız gereken kararlardır. Örneğin Türkiye’de maden patronları tarafından kurulan 6 tane birlik var. Ve Antalya’da bu 6 patron örgütünün birleşmesi üzerinde ciddi konuların konuşulduğunu internet üzerinden takip ederek görüyoruz. Bu ne anlama geliyor? Şu gün bile bizden oldukça güçlü ve örgütlü olan maden patronları artık daha çok birlik içerisinde olup bizleri daha çok sömürmeye çalışacaklar. Zaten ortak hareket eden patronlar artık daha geniş bir alanda maden işçilerini köleleştirmeye çalışacaklar.

Uzun süredir belirttiğimiz “maden patronları gücünü, maden işçilerinin örgütsüzlüğünden alıyor” sözü her geçen gün gerçekliğini artırıyor. Evet, maden işçileri güçlü mücadele yıllarından sonra, özellikle de ‘90’lı yılların sonuna doğru büyük oranda örgütsüzlük dönemine girmiştir.

Örgütsüzlük hem maden ocaklarında

hem de maden ocakları arasındaki birlik ağlarının örülmesinin önünde engel oluşturuyor. Bugün yaşadığımız süreçte bu durumun darbelerini daha fazla alıyoruz. Farklı illerde farklı maden ocaklarında uygulanan baskılar hemen hemen ortak olup, mücadelenin de aslında ortak olması gerektiğini vurguluyoruz. Bugün için bakıldığında maden işçileri mücadeleyi ortak veremiyorken, sermayenin sömürü politikaları her yerde benzer biçimlerde hayat buluyor. Bunun sebebini direkt olarak maden patronlarının kendi aralarında kurdukları birliklerden anlayabiliyoruz.

MADEN İŞÇİLERİ BİRLİĞİ ZORUNLUDUR!

Son 1 aylık sürece baktığımızda aslında birçok eksik yanımızı görüp ders çıkarabiliyoruz. Ancak bizim daha çok üzerinde duracağımız nokta, tüm eksikliklerin nedeni olan maden işçilerinin örgütsüzlüğü sorunudur. Bakıldığında, özellikle de küçük yörelerde olan madenlerde işçiler gayet birlikte hareket edebiliyorlar. Ancak daha ötesine gidilmiyor/gidilemiyor. Mevcut sendikalar ise bu durumu görmekten kaçınıyor. Oysa özellikle Türkiye Maden-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu birçok küçük ocakta da aynı sorunlar mevcuttur. Fakat sendika adına maden işçilerinin birliğini oluşturmak için hiçbir girişimin olmadığını görüyoruz.

Özetle, dile getirmek istediğimiz şey her ocakta, her ilde ve her bölgede Maden İşçileri Birliği’nin kurulmasının artık gerekli değil, zorunlu oluşudur. Ya patronların bize kölelik dayatmasını geçmişte olduğu gibi bugün de kabul edeceğiz, ya da birlik olup mücadele edeceğiz!

YERALTINDAN SESLER

Sermayenin asgari ücret hazımsızlığı devam ediyor

İşçilerin insanca yaşamasını kendilerine yük olarak gören patronlar, işçileri kölece yaşamaya zorluyor; bunu dahi "maliyetli" buluyor.

Sermaye çevrelerinin asgari ücrete yapılan zam üzerinden hazımsızlığı devam ediyor. Geçtiğimiz dönem asgari ücretler görünürde 1300 TL'ye yükseltilmiş, fakat sermaye devletine has ayak oyunlarıyla yapılan zam hızla kuşa çevrilmişti. Şöyle ki; asgari ücretlerin 1300 TL'ye yükseltilmesiyle birlikte Asgari Geçim İndirimi (AGİ) gasp edildi, zammın ardından sermayenin omuzlarına binecek olan yeni "yükler" devlet tarafından hafifletilerek emekçilerden kesilen vergi geliri ile finanse edilmeye başlandı. Buna rağmen sermaye çevrelerinin asgari ücret huzursuzluğu dinmedi.

28 Mart'ta konuyla ilgili olarak basına açıklamalarda bulunan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Başkanı Yağız Eyüboğlu, asgari ücrete yapı-

lan zamlarla birlikte "rekabet etmekte" zorlandıklarını iddia etti ve şöyle dedi:

"Nasil ki çalışanlar kendi kazandığına bakıyorsa biz de kendi ödediğimize bakıyoruz. Asgari ücretin toplu iş sözleşmesinin olmadığı yerlerde işveren maliyeti 1935 lira, toplu sözleşmenin olduğu işyerlerinde 3512 lirayı buluyor. Türkiye satın alma gücü paritesine endekslendiğinde asgari ücret düzeyi bakımından 16 Avrupa ülkesini geride bırakıyor. Asgari ücretin işverene maliyeti yönünde ise OECD ülkeleri arasında 8'inci sırada."

Eyüboğlu, Avrupa Birliği'nin istatistik kurumu Eurostat'ın verilerini öne sürerek Türkiye'de asgari ücretin aylık 947 Euro olduğunu iddia etti. Bu rakamın Türkiye'nin bire bir rekabet içinde olduğu ve Türkiye'den yatırım çeken ülkelerin

başında gelen Macaristan, Çek Cumhuriyeti ve Polonya'ya göre oldukça yüksek olduğunu söyledi. Eyüboğlu sözlerine şöyle devam etti:

"OECD ortalamasıyla karşılaştırdığınızda Türkiye'de istihdam üzerindeki yükler 9-10 puan daha yüksek. Bu uzun vadede rekabetçiliğimiz üzerinde çok büyük bir sıkıntı. Sadece reel işgücü maliyetlerindeki artışa değil verimliliğe de odaklanmamız lazım. Ki verimlilikte de işler iyi gitmiyor. Uzun vadede bunun yaratabileceği sorunlar var."

TİSK Başkanı Eyüboğlu yaptığı açıklamalarda 'Suriyelileri çalıştırmaya hazırız' diyerek, hem sermayenin ihtiyaç duyduğu ucuz işgücü rezervi olarak Suriyeli mültecileri işaret etti, hem de işçi sınıfına gözdağı vermiş oldu.

Şişecam işçileri İstanbul'daki direnişi sonlandırdı

Direnişçi Şişecam işçileri 29 Mart'ta gerçekleştirdikleri etkinlikle İstanbul'daki direnişlerini bitirdiler. Beykoz'daki Kristal-İş Sendikası Genel Merkezi önündeki direnişlerini 140 gün sürdüren ve her türlü olumsuz koşula, polis ve sen-

dika işbirliğiyle yapılan saldırılara karşın direnen işçiler, direnişin İstanbul ayağını bitirdiklerini ve direnişlerini Mersin'de sürdüreceklerini ifade ettiler.

Etkinlikte direnişçi işçiler teker teker söz alarak direniş boyunca yaşadıklarını

ve direnişin neler kazandırdığını anlattılar. Direnişe destek olan tüm kurumlara ve emek dostlarına teşekkür ettiler.

Etkinliğe DEV TEKSTİL'in de aralarında bulunduğu çok sayıda kurum destek verdi.

İş cinayetlerine karşı iş bıraktılar

Kapitalistlerin kâr hırsı nedeniyle artan iş cinayetlerine karşı işçiler arasında öfke büyüyor. 29 Mart'ta İstanbul ve İzmir'de yaşanan iş cinayetlerine işçilerin yanıtı iş bırakmak oldu.

İŞÇİLER TEM'İ KAPATTI

İstanbul Bahçeşehir'deki bir inşaatla Göl Panorama adlı inşaatlar grubunda çalışan ve kaynakçılık yapan Adem Babacan, 29 Mart günü sabah saatlerinde 24. kattan düşerek yaşamını yitirdi. Gerekli iş güvenliği önlemlerinin alınmadığı inşaatla katledilen işçinin arkadaşları, Babacan'ın cansız bedeninin saatlerce bekletilmesine ve iş güvenliği önlemlerinin alınmamasına tepki göstererek inşaatın önünden geçen Avcılar-TEM bağlantı yolunu her iki yönde de bir süreliğine trafiğe kapattı.

İşçiler hiçbir iş güvenliği önlemi alınmadığını belirtirken en basit önlem olarak, inşaatla bulunması gereken "iş güvenliği" tabelalarının dahi cinayetin ardından koyulmaya çalışıldığına dikkat çekti.

Bölgeye gelen polisin, savcının incelemesi için cenazeyi olay yerinde saatlerce beklettiğini söyleyen işçiler, tepkilerini Avcılar-TEM bağlantı yolunun her iki yönünü de trafiğe kapatarak gösterdi. Bunun üzerine devletin kolluk güçleri de işçilere karşı olay yerine sevk edilirken işçiler bir süre sonra yoldan çekildi.

GEMİ SÖKÜM İŞÇİLERİ İŞ BIRAKTI

İzmir'in Aliağa İlçesi'nde bulunan gemi söküm bölgesinde 29 Mart'ta iş cinayeti yaşandı.

Ege Çelik Sanayi adlı firmada gemi sökümü yapıldığı sırada, sarı bakır kabloları toplamakla görevli Ercan isimli işçi, kesimcilerin kestiği parçaların altında kalarak yaşamını yitirdi.

Yaşanan iş cinayetinin ardından bölgede çalışan tüm işçiler iş bıraktı.

Aliağa'daki gemi söküm bölgesi sık sık iş cinayetleriyle gündeme geliyor. Geçtiğimiz Mayıs ayında da Behlül Gökdoğan isimli 37 yaşındaki işçi tarkerin sökümü sırasında sac keserken düşmüş ve yaşamını yitirmişti.

Beşiktaş Belediyesi'nde direniş sürüyor

Beşiktaş Belediyesi bünyesinde çalışan taşeron işçileri işten atma saldırısına karşı belediye binası önünde 28 Mart'ta direnişe başladı.

Direnişin ilk günü işçiler zabıtalara saldırısına uğradı. Biber gazının da kullanıldığı saldırı sırasında işçiler belediye önünden sürüldüler. İşçiler saldırıya rağmen oturma eylemlerini devam ettirdi. Yapılan açıklamada, işe geri alınana kadar direnişin süreceği vurgulandı.

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atıldıklarını belirten işçiler, "İşimizi geri istiyoruz" yazılı önlükler ve "Sendikaya üye olduğumuz için Beşiktaş Belediye Başkanı Murat Hazinedar bizi işten attı-İşimizi geri istiyoruz!" ozalitiyle direnişlerini 30 Mart'ta da sürdürdüler. İşçiler gün içerisinde aralıklarla "İşçiyiz haklıyız kazanacağız!", "Direne direne kazanacağız!", "İşimizi geri istiyoruz!" sloganlarını haykırdılar.

Belediye önünden geçenlerin ve esnafın da desteğini alan direnişçiler işlerine geri dönebilmek için mücadelelerini sürdürürken belediye yönetiminin saldırı ve kara propagandaları da devam ediyor. Belediyenin bizzat burjuva basına servis ettiği haberler Akşam gazetesinde "CHP'li Beşiktaş Belediyesi'nde çalışan

DHKP-C ile bağlantılı 8 kişinin işine son verildi. Örgütün işe yerleştirdiği bu kişilerin, her ay maaşlarından 100'er lirayı DHKP-C'ye aktardıkları ortaya çıktı" ifadeleriyle yer aldı.

İŞÇİLERE BİÇAKLI SALDIRI

Bu kara propagandaların yanı sıra işçiler çetelerin bıçaklı saldırısı ile karşılaştı. Konuştuğumuz direnişçiler kendilerine saldıran kişilerin belediyeden düzenli olarak para alan mafyavari kişiler olduklarını ifade ettiler.

İşçilere saldıran kişiler polisler tara-

findan korumaya alınarak bir kafeye götürüldü.

SENDİKA DİRENİŞE SAHİP ÇIKMIYOR

Temizlik işlerinde çalışan 400 taşeron işçisi olarak Genel-İş Sendikası'na üye olduklarını belirten işçiler sendikayı bu süreçte hiçbir şekilde yanlarında göremediklerini belirttiler. DİSK Genel Başkanı Kani Beko'yu ve Genel-İş Genel Başkanı Remzi Çalışkan'ı telefonla aradıklarını belirten işçiler buna rağmen sendika yöneticilerinin yanlarına dahi uğramadıklarını anlattılar.

Maden işçileri mücadeleyi harlıyor

Ücretlerini alamayan ve işsizlik saldırısıyla karşı karşıya kalan maden işçileri direnmeye devam ediyor. Başta Zonguldak havzası olmak üzere Türkiye'nin birçok yerinde ücretlerini alamayan maden işçileri mücadele kıvılcımını çakıyor.

DE-KA MADENCİLİK'TE İŞÇİLER ÜRETİMİ DURDURDU

Ağır çalışma koşullarına, madenlerde ölüme terk edilmeye ve buna rağmen ücretlerinin ödenmemesine karşı öfkeleri büyüyen madenciler, her geçen gün mücadeleye yeni bir mevzi açıyorlar.

Son olarak, Zonguldak'ın Kilimli İlçesi'nde bulunan De-Ka Madencilik'te işçi-

leri 2016 yılının başından bu yana ücretlerini alamadıkları için üretimi durdurdu.

Ücretlerin ödenmemesine tepki göstererek 28 Mart sabah saatlerinde üretimi durduran madenciler, notere giderek maden patronuna ihtar çektiler.

Üretimi durdukları günden bu yana De-Ka işçileri işe gider gibi ocağa gidiyor, ancak işbaşı yapmayarak ocak girişinde bekleyişlerini sürdürüyorlar.

YENİ ÇELTEK'TE İŞÇİLERİN MÜCADELESİ SÜRÜYOR

Soma Holding'e bağlı Yeni Çeltek Linyit İşletmesi'nin kapatılarak maden işçilerinin zorla Soma'ya gönderilmesine

karşı başlayan direnişte maden işçileri seslerini duyurmaya, mücadele etmeye devam ediyor.

28 Mart'ta Merzifon ilçe terminalinde buluşan işçiler, Merzifon ilçe merkezine yürüyerek burada basın açıklaması gerçekleştirdi.

30 Mart'ta da Yeni Çeltek işletmesi önünden araba konvoyları ile Amasya merkezine hareket ederek şehir merkezinde yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşte "Ölmek var dönmek yok!" sloganını her zamankinden daha gür haykıran işçiler mücadele kararlılıklarını ortaya koydu. İşçiler Soma AŞ'ye de tepkilerini sıklıkla gösterdiler.

Gaziosmanpaşa'da işçi toplantısı

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası (DEV TEKSTİL) kıdem tazminatı ve özel istihdam büroları üzerinden, işçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırılara karşı, 27 Mart'ta İstanbul Gaziosmanpaşa'da işçi toplantısı yaptı. Eğitim Sen Şubesi'nde yapılan toplantıya DEV TEKSTİL üyeleri ile farklı sendikalarda örgütlü işçiler ve örgütsüz işçiler de katıldı.

Toplantıya kıdem tazminatı ve ÖİB saldırıları hakkındaki kısa bir sunumla başlandı. Sunumda güvencesizliğin, düşük ücret ve ağır çalışma koşullarının artık bütünüyle yasal bir çerçeveye kavuşturulmak istendiği ve bu saldırıların ancak işçilerin mücadelesi ile püskürtülebileceğine vurgu yapıldı.

Toplantıya katılan eski İlbek direnişçisi bir işçi Sultancıtlığı ve Gazi Mahallesi'nde çok yoğun tekstil işçisi nüfusunun bulunduğunu ve bu mahallerde DEV TEKSTİL temsilciliği açılması gerektiğini belirtti. İşçilerin sınıf bilincinin geri olduğu ve eğitim verilmesinin önemli olduğunu ifade etti.

Öz İplik-İş üyesi bir işçi, Öz İplik-İş Sendikası'nın işçilere yönelik bu saldırıları desteklediğini, bu konuya ilişkin sendika yöneticileri ile tartıştıklarını anlattı.

Toplantıya katılan diğer bir işçi Gazi Mahallesi'nde işçi komitesi kurulmasını önerdi. Bu komitenin her hafta düzenli duvar gazeteleri ile işçileri bilgilendirmesi, ek olarak afişler ve bildirilerin çıkarılmasının gerekli olduğunu belirtti.

Teksif üyesi bir işçi Türk-İş'in imza kampanyası kapsamında kendi işyerinde de imza toplandığından bahsetti. Bazı işçilerin "Bizim Türk-İş ile ne işimiz var, biz Teksif üyesiyiz" dediklerini aktararak işçilerin kendi sendikaları konusunda bile bilgilerinin olmadığını ifade etti. Teksif Sendikası'nın her konuda olduğu gibi bu konuda da işçileri bilgilendirmediğini ifade etti.

Söz alan DEV TEKSTİL temsilcisi Greif Direnişi'nden ve Greif fabrikasındaki örgütlenme sürecinden bahsetti. Aslolanın, işçilerin tabandan kendi birliğini örgütlemesi olduğunun altını çizdi. İşçilerin ancak taban örgütlenmeleri ile sendikal bürokrasiyi aşarak insanca çalışma ve yaşam koşullarını elde edebileceğini belirtti.

Toplantının sonunda "Gaziosmanpaşa-Sultangazi İşçi Birliği" adı ile faaliyet yürütülmesi kararı alındı. Koordinasyonu sağlamakla görevli bir kurul oluşturuldu. Birlik ilk faaliyet olarak 10 Nisan'da Gazi Mahallesi'nde Greif belgeselinin gösterilmesi kararını aldı.

Sermaye işçi sınıfının en ufak moral kazanımına acımasızca saldırıyor!

Kayseri ve Bursa'da 1 Mayıs hazırlık toplantıları

Sınıf devrimcileri Kayseri ve Bursa'da 1 Mayıs hazırlık toplantıları gerçekleştirdi.

KAYSERİ

Kayseri'de işçi katılımı açısından en kitlesel 1 Mayıs'ı hedef olarak önüne koyan sınıf devrimcileri toplam 18 fabrikadan öncü işçilerin katılımıyla Kayseri işçi Derneği'nde 1 Mayıs'a hazırlık toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantının açılışında söz alan bir sınıf devrimcisi tek tek fabrikalarda yaşananların, sorunların ortak olduğunu belirtti. Ortak mücadelenin önemine değindi. Bu sene Kayseri'de sermayenin topyekûn saldırılarına karşı, işçi sınıfı ve emekçilerin topyekûn mücadele isteğini ortaya koymalarının önemine değindi. En geniş işçi ve emekçi katılımını sağlamak için önümüzdeki bir ayı aşkın sürenin kullanılmasının önemine değindi.

Toplantıda öncü işçiler fabrikalarda yaşanan saldırılar konusunda açıklamalarda bulundular. Kıdem tazminatlarının gasp edilmesine karşı fabrikalarda tepkinin büyüdüğü ortaya çıktı.

Toplantının son bölümünde '1 Mayıs'a Hazırlık Komitesi' oluşturuldu. Fabrikalarda hazırlık toplantıları yapılması kararlaştırıldı.

Öte yandan Devrimci Gençlik Birliği (DGB) de bir toplantı gerçekleştirerek 1 Mayıs'ın anlamı ve önemi üzerinde durdu. Toplantıda 1 Mayıs'a hazırlık süreci planlandı.

BURSA

Sınıf devrimcileri, 1 Mayıs faaliyetini planlamak için 27 Mart'ta işçilerin Birliği Derneği'nde kahvaltılı toplantı düzenledi.

Aynı gün Gemlik ilçesinde de 1 Mayıs hazırlıkları kapsamında işçi toplantısı düzenlendi. Fabrikalardaki gelişmeler üzerine sohbetlerin edildiği toplantıda, işçi sınıfına dönük saldırılar konuşuldu. Sermayenin saldırılarına karşı işçi birliklerinin oluşturulmasına vurgu yapılarak, 1 Mayıs süreci üzerine sohbet edildi.

Metal fırtınasından çıkarılacak birçok ders var. Metal fırtınasında işçiler, fiili-meşru mücadele hattını benimsemiş, üretimden gelen gücünü kullanarak, fiili grevler ve işgaller gerçekleştirerek hak alma mücadelesine girişmişti. İşçi sınıfının burjuva yasaları tanımayan bu tutumunun, toplumsal bir şekil adığında ise kapitalist düzenin soluğunu kestiğini geçtiğimiz Mayıs ayında gördük.

Direnişin kalesi ve başlangıç merkezi olan Renault fabrikası ise geçtiğimiz günlerde kapsamlı bir saldırıya uğradı. Sınıf savaşında psikolojik durumlar çok önemlidir. Renault işçileri ilk olarak 5 Mayıs 2015 akşamı işten atılan işçi arkadaşlarını geri işe aldirarak büyük bir motivasyon yakalamış, bu moral değerler ile mücadeleyi 29 Şubat 2016 tarihine kadar sürdürmüştü.

Bu zamana kadar nasıl gelindi? Sermaye sınıfı, işçilere moral taşıyan "kaleyi" içeriden ve dışarıdan kuşatma altına aldı. İlk saldırısını direniş sonrasında, direnişin kazanımı olan ve serbest dolaşma hakkını kazanan 4 sözcüyü Türk Metal ve yönetim tarafına çekerek gerçekleştirdi. İşçiler ilerleyen zamanlarda kendi aralarında kurdukları güçlü moral değerler ile pek de etkili olmayan bu saldırının altından kalktılar ve bu sözde "sözcü"leri birliklerinin dışında tuttular. Daha sonrasında ise "sendikal tercihleri yanlış yaptık" söylemiyle işçiler arasında bölünme yaratmak için bu iki sözcü Birleşik Metal-İş Sendikası'ndan istifa ettiklerini duyurdular. İşçileri bölmeye çalışan sermaye, bu yöntemle de sonuç alamadı. Metal fırtınasında en önde olan bu 2 sözcü yanında kimseyi götüremedi. Renault içerisinde bu zamana kadar işçileri bölmek için birçok girişimde bulunuldu. Uzun zamandır içeride tekrar toparlanmak isteyen Türk Metal çetesi ise hep hüsrarla karşılaştı. Ama işçilere vaat vermeyi hiç bir zaman da eksik etmedi. Etkisi olan işçilere tem-

silcilik sözü verdi, şube başkanlığı teklifini götürdü. Kimilerini vaatler, rüşvetler ile satın almaya çalışsa da bu yöntem de istedikleri sonucu getirmedi. Sermaye sınıfı içeride bunlara benzer birçok yöntemi uyguladı ve bir türlü başarılı olamadı.

Öte yandan, bölüm sözcülerinden oluşan ve tabana yayılmış olan işçi birlikteliği ise, Birleşik Metal tarafından dar sendikal zemine sıkıştırılarak ortak taleplerden ve diğer fabrikalardan yalnızlaştırıldı. İlk zamanlarda çokça rastlanan "biz her şeyi yaparız", "bizim birlikteliğimiz çok güçlü" gibi anlayışlar, zamanla Birleşik Metal-İş Sendikası'nın dar sendikal çizgisi ile birleşince Renault işçisinin enerjisinin hesapsızca kullanılmasına neden oldu. Metal fırtınası ile yaratılan Harranlı ruhu, mevcut sendikal anlayışlarla bitirildi.

Başta C vardiyası olmak üzere MİB çizgisi ile bütünleşen işçiler ise bu zamana kadar saldırılara karşı kararlıca direndi. İşçiler bir çizgiyi kavradı ve hayatlarında

denediler. Bu mücadele anlayışı karşısında sermayenin bütün hizmetçileri birleşti. Yönetime ve Türk Metal'e çalıştığı düşünülen sözde sözcülerden bir tanesinin söylediği ise MİB çizgisinden duyulan korkunun itirafı oldu: "Biz bu işçilerin önünde yürüdük, buraya kadar getirdik ama artık bizi dinlemiyorlar, peşimizden kimse gelmedi, nasıl bir şey oluştu."

Sermaye sınıfı bu mücadele anlayışını ve ruhunu öldürmek için elindeki bütün saldırı araçlarını, 10 aydır kesintisiz kullanıyor. Sonuç alamadığını gördüğünde ise, işten atma ve polis terörünü devreye sokuyor.

Sınıf savaşının çok yönlü dengeleri, savaşın ne yönde ve hangi sınıfın lehine gelişeceğini de önümüzdeki dönemlerde gösterecek. Sermaye sınıfı en ufak bir kazanıma, onun bilincine sahip olana, yok etme pahasına saldırıyor. Önümüzdeki dönem bu gerçeğe göre konumlanmalı ve mücadeleyi büyütmeliyiz.

BURSA'DAN BİR MİB'Lİ

Renault işçileri işe iade davası açtı

Asgari ücret zammının ardından ek zam eylemlerinin yapıldığı Renault'da işten atılan 14 işçi, 25 Mart'ta mahkemeye başvurarak işe iade davası açtı.

Fabrika önünde direnişlerini sürdüren, bu süre içinde polis saldırısına da uğrayan işçiler, Bursa 5. İş Mahkemesi'ne başvurarak işe iade davası açmalarının ardından adliye önünde açıklama yaptı.

İşçiler adına açıklama yapan Ahmet

Akbaş, işe geri dönmek için sürdürdükleri meşru direnişe devam ettiklerini ve hukuki zeminde de adımlarını attıklarını belirterek şunları söyledi:

"Anayasal hakkımız olan seçtikleri sendikada örgütlenme hakları ellerinden alınan arkadaşların onur mücadelesi başlamıştır. Hukuki yönden ilk adımı bugün atmış bulunmaktayız. Bizler hakkımız olan işe geri dönüş için fabrika

önündeki meşru mücadelemize devam edeceğiz. Bunu yaparken tabii ki sendikamızla beraberiz. Yapmış olduğumuz eylem şüphesiz ki başarıya ulaşacaktır. Haksızlıkların karşısında başkaldırmak bir isyan değildir. Her şeyden önce insan onurudur. Bizler onurumuz için mücadele ediyoruz. Şimdiden kazandığımıza inanıyoruz. Fabrika önündeki eylemlerimize devam edeceğiz."

“Hep beraber bu mücadeleyi büyütelim”

Kastaş Kauçuk işçileri, Kardelen Yoğungan ve Sonay Tezcan, işten atma saldırısına ve direniş süreçlerine dair sorularımızı yanıtladı.

- Kastaş Kauçuk fabrikasında ne zamandır çalışıyorsunuz, fabrikada yaşanan süreci anlatır mısınız?

Kardelen Yoğungan: 7 aydır Kastaş fabrikasında çalışmaktayım. Bizim fabrikamız yarısı kadın işçilerden oluşan ve yaklaşık 500 kişinin çalıştığı bir fabrika. Fabrikanın genelinde performans dayatması üzerinden çeşitli baskılar uygulanıyor. Mesela erkeklerin çalıştığı bölümde bozuk mal çıkarsa ücretsiz mesai dayatması ile karşılaşılıyorlar. Saatlik hedefler belirlenip sürekli hedefin seviyesi yukarı çekiliyor ve zaman tutularak hedefin altında kalırsak yer değişiklikleri yapıyor. Bırakıp gitmemiz için yapamayacağımız işlere veriliyor. Tazminat hakkı böylece gasp ediliyor. Aynı zamanda korkuyu da böylece yaymış oluyorlar.

Sonay Tezcan: Arkadaşıma katılıyorum. Ayrıca ben Kastaş fabrikasında bir buçuk yıldır çalışmaktayım. Hak gasplarını saymakla bitiremeyiz. Çok yönlü bir saldırı var. Sayı sistemi az elemanla çok iş yapıyorlar, dolayısıyla daha fazla kâr elde ettikleri için bu baskıyı düzenli ve bilinçli olarak uyguluyorlar. Aynı sebeplerden ötürü bizlere herhangi bir izin durumunda bir güne iki günlük yevmiye kesiliyor. Bu hukuksuzluğu hiç çekinmeden uyguluyorlar. Çünkü çalıştığımız İzmir Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi, işçiler için bir cehennemken patronlar için dikensiz gül bahçesi olmaya devam ediyor. Yine kar hırsıyla üçüncü kalite yemek veriyorlar. Bu kötü yemekler yüzünden birçok arkadaşımız mide hastası oluyor. Benim de bunla alakalı defalarca hastaneye gitmişliğim var. Yıllarca çalışan arkadaşlarımıza bile asgari ücretin en fazla 100 lira yukarısı veriliyor ama istedikleri sayı on binleri geçiyor. Ayrıca kişilere ek

zamlar açıklayarak işçiler arası rekabeti körükleyip birlik olmamızı engelliyorlar.

- Sizler bu koşullara karşı işçi sınıfının birliğini kurmak ve haklarınızı kazanmak için mücadeleye başladınız? Sürecinizi anlatır mısınız?

K. Yoğungan: İşçiler ile yan yana gelebildiğimiz en geniş zaman öğle molaları. Öğle molalarında işçi arkadaşlarımızla içeride yaşananlar üzerinden sohbet etmeye başladık. Bir kısım arkadaşımız destek olurken, sömürü koşullarına alışan ve bunu olağanlaştıran arkadaşlarımızı ikna etmek kolay olmadı. Bizler örgütlenme çalışmamıza başladığımızda bazı arkadaşlarımız sendikaya üye oldular. Sendikaya üye oldukları andan itibaren mobbing uygulamalarına maruz kaldılar. Yerleri değiştirilerek yalnızlaştırılırken, fazla mesai ile de sürekli bir baskıya uğradılar. Bu bizim sürecimizi tabii ki de etkiledi.

Sendikalaşma süreci ilk başladığında işkolu üzerinden ürettiğimiz mallar hammadde olarak plastik olmasına rağmen patron işkolunu ikiye bölmüş ve fabrikanın yarısı metal sektöründe yarısı petrokimya sektöründe gözüküyor. Bu bile başlı başına örgütlenme çalışması-

nı engellemek için ince düşünülmüş bir politika. Bizler hakkımızı aradığımızda karşımıza dikilenler, patronların bu uygulamaları karşısında hukuku işletiyorlar mı çok merak ediyorum. İşten atıldıktan sonra bizleri arayan daha önce atılmış hiç tanımadığımız işçiler oldu. Herkesin o fabrikada kapatılmamış bir hesabı var. Çünkü şimdiye kadar kimse ses çıkaramamış. Çıkaranı da mobbing, tehditle yıldırılmışlar. Şimdi bizler ses çıkarmaya başlayınca elleri ayakları birbirine girdi.

- Koşullara karşı yürüttüğünüz mücadelede neden işten çıkarıldınız ?

S. Tezcan: Süreç içinde birtakım girişimlerimiz oldu. Bütün bu baskı politikalarına karşı aslında hiç susmadık. Bizler örgütlenme mücadelesini devam ettirdikçe içeride yaşanan bütün pisliği görmüş olduk. Formen ve müdür kendi saltanatlarını sürdürmek için ajanlaştırma, iftira atma, istemediği işe vermek gibi yöntemlerle içeriye korku salıyorlardı. Bu korku öyleydi ki insanlar ekmeklerini kaybetmemek uğruna birçok şeyi görmezden geliyorlardı. Daha da kötüsü ajanlaşmaya başlıyorlardı.

Bizler de tüm bu yaşananlar üzerinden bir bildiri kaleme alıp fabrikada ka-

dınların dolaplarına dağıtım yaptık. Tüm bu pisliği ve daha fazlasını teşhir ettik. Bu süreçte güvendiğimiz bazı arkadaşlarımızın ihanetine uğradık. Bu ihanetle beraber hedef gösterildik. Dağıtımımız içeride büyük ses getirdi. Özellikle bu baskıyı yapan formen ve müdür telaşa kapıldılar. Çünkü yıllardır ördükleri sömürü ve baskı düzeni sarsıldı. Bu düzenin işleyişinde kadınlara yönelik aşağılama en başta duruyor. Koltuğundan aldığı güçle kadınların özel yaşamlarına, dış görünüşlerine müdahale edecek kadar ileri gidiyorlardı. Bu durumu içerideki arkadaşlarımız her ne kadar taciz olarak kabul etmesede bu tam anlamıyla taciz. Her ne kadar bu, fabrika içinde olağan bir hal olarak işlese de aslında toplumsal olarak kanıksanmış bu durum, kadınlar tarafından işten atılma korkusu yüzünden kabulleniliyordu. Bu çok acı bir durum kadın işçiler açısından. Ekmeğinle onurun sinanıyor.

K. Yoğungan: Arkadaşıma dediği sürecin sonunda bugün daha önce meslek hastalığı nedeni ile açılan davaya delil sunmak amaçlı gerçekleştirilen egzersiz sırasında ben süreci arkadaşlarıma anlatmak için iş güvenlikçinin elinden mikrofonu aldım. Yaşanan tüm sürece herkesin tepkisi olduğunu anlatıp arkadaşlarıma beni dinlemelerini istedim. Formen mikrofonu almak için müdahale etmeye kalksa da yaklaşık 10 dakika boyunca fabrikada yaşanan süreci ve formen-müdür ikilisinin tüm pisliğini anlattım. Beni susturmaya çalışsalar da susmadım. Daha sonra Sonay arkadaşım da beni destekleyen konuşmalar yaparak kendi bölümünden yanıma geldi. Bu durum formen ve müdürü iyice korkuttu. Konuşmamız bittiğinden yerlerimize döndük.

S. Tezcan: Yerlerimize döndüğümüzde depodaki arkadaşlarıma durumu anlattım. Arkadaşıma söyleyecek bir şeyleri olup olmadığını sordum. O sırada müdür ve formen gelip beni arkadaşlarımla ayırmaya çalıştılar. Orada müdürle formene bundan sonra istediklerini yapamayacaklarını söyledim. Öfkeden kuduran müdür zor kullanarak dışarı çıkartmaya çalıştı. Onunla konuşacak bir şeyim olmadığını ifade ettiğimde beni kolumdan tutup makinanın üzerine fırlattı. Daha sonra arkadaşlarım araya girip müdüre tepki gösterdiler. Gidip geldikten sonra Müdür Zeki Özmen küfür ve hakaret etti. İnsan kaynakları daha sonra gelerek bizi dışarıya çıkarttı. Çağırıldıkları polis bizlerin içeride yaşadıklarına dair

“İki kadın işçiye saldırmak mı hak hukuk”

- 28 Mart akşam saatlerinde direniş çadırınıza polis saldırdı. Biraz saldırı sürecini anlatabilir misiniz?

K. Yoğungan: Gün içinde polis geldi gitti. Sonra bir polis ordusu geldi. Çadırı kaldırmamızı, kaldırımı işgal ettiğimizi söylediler. Biz de “tüm kaldırımlardaki araçlar neyi işgal ediyor” diye sorduk? Bir yanıt veremediler. Sonra süre verdi-

ler. Biz de kaldırmayacağımızı söyledik.

S. Tezcan: Biz asıl müdahale edilmesi gerekenin içerideki haksız uygulamalar olduğunu düşünüyoruz. Bu devletin onlarca sivil polisle çevikle iki kadın işçiye saldırmak mı adalet, hak, hukuk? İçeride o kadar mobbing uygulanırken, sendikalaşma mücadelesi saldırıya uğrarken, kimse bunlar hakkın-

da yasal inceleme bile başlatmıyor. Sorumluların yargılanmasını, sendikal örgütlülüğü isteyen bizler saldırıya uğruyoruz. Döverek saldırdılar, gözaltına aldılar hiçbir tutanak tutmadan gece 23.00’te hastaneden serbest bıraktılar.

Hepsinden hesap soracağız. Tüm gözaltı süreci boyunca işkence eden polislerden davacı da olacağız.

yapacakları hiçbir şey olmadığını, darp raporu tutmakla ilgilenmediklerini söylediler. Bunun üzerine insan kaynakları işimize son verdiklerini söyledi. Bizler de gerekli cevabı verip mücadelenin devam edeceğini söyledik.

- Dışarıda direnişe nasıl başladınız ve ilk gününüz nasıl geçti ?

S. Tezcan: Biz dışarıda beklemeye başladığımızda insan kaynakları korkusunu göstererek dışarıya bize bakan bölüme kamera taktı. Bu esnada Formen fabrikadan öğle arasında apar topar kaçtı. İşçiler bahçeye çıkarılmadı. Daha sonra yavaş yavaş içeriden ve dışarıdan destekler gelmeye başladı. İçeriden bazı arkadaşlarımız sınıksarı sarılırken, bazıları telefon edip, tebrik ederek yanımızda olduklarını söylediler. Ayrıca daha önceden bin bir türlü hile ile işten atıldıkları arkadaşlarımız da "yanınızdayız ve geleceğiz" dediler. Ege İşçi Birliği, DEV TEKS-TİL Sendikası işten çıktığımız andan beri yanımızda durdular.

K. Yoğungan: Bu arada korkan müdür ise para ile adam tutup fabrikanın önüne getirdi. Çıkışta kendisini koruması üzerine getirttiği paralı adamlar bu davanın ekmek davası olduğu söylendiğinde geride durdular. Basın açıklaması saati yaklaşırken daha önce dışarıdan kalkan servisler içeriye alındı. Paydos saati yarım saat öne alındı. Arkadaşlarımız apar topar servise bindirilerek gönderilmeye çalışıldı. Bizler ise arkadaşlarımıza seslenerek bu mücadelenin onurlu bir mücadele olduğu ve direnişimizin süreceğini, yalnız olmadıklarını anlattık. Sloganlarımıza ve alkışlarımıza servis içlerinden sıcak gülüşler ve destekler aldık.

- Süreciniz nasıl devam edecek ve son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

S. Tezcan: Biz kadın işçiler olarak içeride uygulanan mobbing ve haksızlıklar bitene kadar kapının önünde onurumuz için direneceğiz. Sesimizi tüm İzmir'de, Çiğli Organize'de duyurmaya devam edeceğiz. Bizim sürecimizi her fabrikanın yaşadığını bilerek bu direnişi ilk başta kadın işçiler için ilmek ilmek öreceğiz. Sizleri de fabrika önüne dayanışmayı büyütmeye ve destek olmaya çağırıyoruz. Unutulmamalı ki dayanışma bizlerin en önemli gücü!

K. Yoğungan: Haksızlıklara boyun eğmedik. Onurumuz için gereken ne varsa yapacağız. Kimseden korkumuz yok. Bu saltanatın böyle devam edeceğini sananlar ilk iş günü fabrikada arkadaşlarımızın gözüne baksınlar çünkü bizi orada görecekler. Öncelikle fabrikamızda çalışan arkadaşlarımıza sesleniyorum. Patronun korku imparatorluğuyla yönettiği fabrikada, bunu dağıtacak olan yine o nasırlı ve üreten eller; bizim ellerimiz. Sadece güvensiz, parçalanmış. Tek yapılması gereken onları birleştirmek. Biz bir yol açtık, gelin, hep beraber bu mücadeleyi büyütelim.

Kastaş'ta iki kadın işçi direnişe başladı

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Kastaş Kauçuk fabrikasında sayı sistemi, kesintiler gibi sömürüyü yoğunlaştıran uygulamaların yanı sıra, kadın işçilere dönük cinsel kimliği aşağılayarak onursuzlaştırma ve taciz gibi baskı koşullarına karşı örgütlenme çalışması yürüten iki kadın işçi 25 Mart günü işten atıldı. İşten atılmanın ardından kapı önünde direniş başladı.

Geçtiğimiz günlerde "Kastaş Fabrika Komitesi" imzalı bildirimlerin fabrikada dağıtılmasının ardından işçiler üzerindeki baskı arttırıldı. Sözde meslek hastalıklarını önlemek için başlatılan spor zamanında işçileri onursuzlaştıran söylemler devam etti. Bu onursuzlaştırmaya karşı çıkan kadın işçiler, fabrika içinde arkadaşlarına seslendiler. Formen ve müdürün hakaretleri ve fiziki saldırısı karşısında ise işçiler arkadaşlarını savundular. Bu sırada müdür polisi çağırarak "terör" demagojisi yapmaya başladı ve işçileri yalıtılmaya çalıştı. İki işçi polisle gitmeyi reddetti. Ardından ise iki kadın işçinin işine son verildi.

"KASTAŞ İŞÇİSİ KÖLE DEĞİLDİR!"

İşten atılan kadın işçiler Sonay Tezcan ve Kardelen Yoğungan fabrika önünde direnişe geçtiler. Ege İşçi Birliği'nin dayanışma çağrısı ile fabrika önüne gelenlerle destek büyüdü.

İşten atılan Kastaş Kauçuk işçileri ZF Lemforder ve Sekromeç fabrikalarının önüne giderek ajitasyonlar eşliğinde bildiri dağıttı ve süreçlerini anlattı.

İşten atma saldırısına karşı eylem yapılacağına duyurulmasının ardından

Kastaş patronu vardiya çıkışlarını önledi. Yanı sıra servisler bahçeye alınarak kapı önünde dağıtım yapılması engellenmeye çalışıldı. Servisler içeri alınsa da kapı önünde "İşten atılan Kastaş Kauçuk işçileri" ve "Ege İşçi Birliği" imzalarıyla ozalitler açıldı. Fabrika içine seslenen direnişçi işçiler yaşadıkları sömürü koşullarını teşhir ettiler. Kastaş işçilerine yalnız olmadıklarını, tacizler, baskılar son bulana kadar burada olacaklarını haykırdılar.

Öte yandan, fabrika önüne gelen işçileri Zeki adlı müdürün kendilerini para ile tuttuğunu, durumu bilmediklerini ifade ettiler. "Dolu geldik" diyen gençlere süreç anlatılarak gençler fabrika önünden gönderildi.

DİRENİŞ ÇADIRI KURULDU, POLİS SALDIRDI

28 Mart sabahı ise fabrika önünde direniş çadırı kuruldu.

DEV TEKS-TİL, belediye işçileri, petrokimya işçilerinin ziyaretleri ve dayanışması gün boyu sürerken öğle saati öncesinde Kastaş patronu bahçe demirlerini branda ile kapattı. Direniş çadırının bahçeden görünmesini engellemeye çalışan patron, direnişi yalıtılmayı başaramadı.

Akşam saatlerinde ise direnişçi işçilerin kurduğu çadıra polis saldırarak çadırı dağıttı, iki direnişçi ve beraberindeki 8 destekçiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınan direnişçiler ve destek için bekleyen işçiler darp edildi, işçilerin kafalarında ve çeşitli yerlerinde şişlikler oluşurken kolalarını kullanamayanlar olduğu bildirildi.

DAYANIŞMA ZİYARETLERİ GERÇEKLEŞTİ

29 Mart'ta ozalit ve döviz açarak servisleri karşılayan Kastaş direnişçileri polis saldırısını teşhir eden ve direnişe devam edeceklerini haykıran ajitasyon konuşmaları yaptılar. Polis saldırısı sırasında kapı önüne çıkarak direnişçilere gülen formen Mehmet Uygun'un ise kaçarak fabrika içerisine girdiği gözlemlendi.

Çiğli AOSB'de bulunan tekstil işçileri direniş alanına ziyarete geldiler. Ziyarete gelen tekstil işçisi kadınlarla Kastaş direnişçileri kadınların yaşadığı sorunlar üzerine sohbet ettiler, kadın işçileri direniş süreci hakkında bilgilendirdiler.

Kastaş Kauçuk'tan sekiz ay önce emekli olan ve meslek hastalığına yakalanarak Kastaş Kauçuk'a dava açan eski Kastaş işçileri de direniş alanını ziyaret etti.

İşçi Gazetesi de direniş alanını ziyaret ederek Kastaş direnişçileriyle röportaj yaptı. Mesai bitiminde ise servisleri dövizleriyle yolculayan Kastaş direnişçilerine servis içlerinden destekler geldi.

DİRENİŞ SÜRÜYOR

Direnişçi kadın işçiler Sonay Tezcan ve Kardelen Yoğungan, 30 Mart sabahı fabrikaya gelen işçileri taleplerinin yazılı olduğu döviz ve ozalitlerle karşıladılar. Mesai saatinden önce işçilerle sohbet ettiler. Yoldan geçen işçiler de Kastaş direnişçilerini selamladı. Gazetemiz baskıya hazırlandığı saatlerde işçilerin direnişi sürüyordu.

“Haykırmaya devam edeceğiz; aşağılık sömürü düzeni son bulana kadar!”

Ben 7 aydır İzmir Çiğli AOSB'de bulunan Kastaş Kauçuk fabrikasında çalışmaktaydım. 25 Mart'ta bir arkadaşımınla beraber işten atıldık ve direnişe başladık.

Aslında benim için mücadele bu fabrikada başlamadı. Zaten kız çocuğu olarak dünyaya gelmek, okumak ve bu toplumda kadın olarak yaşamaya çalışmak başlı başına bir mücadele. Okumak istiyorsan, çalışmak istiyorsan, sevmek istiyorsan, gece sokağa çıkmak istiyorsan, kahkaha atacaksan ya da kot pantolon giyeceksen mücadele etmek zorundasın.

Üniversite okurken harcı çıkarmak için yazları fabrikalarda çalışıyordum. Çalıştığım birçok yerde sigortasız çalıştırılıyorduk. Gece 10'lara kadar mesaiye kaldığımı hatırlarım. Ücretler düşük, yemekler kötü. Yakından tanıdığımız bunun gibi pek çok sorun... O yüzden bu sömürü koşullarına çok yabancı sayılmam. Bizim fabrikamızda ise sömürü, performans sistemi üzerine kurulu. Performans sistemi ile saatlik çıkarman gereken sayılar belirleniyor ve yapabileceğinden çok daha fazlası isteniyor, biz bu sayıları çıkarmak için yeri geliyor tuvalete gitmeden çalışıyoruz, yeri geliyor bel fıtığı, boyun fıtığı gibi meslek hastalıklarına yakalanıyoruz. Eğer çıkarıyorsan sayıları, çok daha kötü işlere sürgün ediliyorsun ve en sonunda pes edip gitmeni istiyorlar. Böylece tazminat hakkınız gasp ediliyor. Durmadan yükselen sayıları çıkarmak için baskı ve hakaret devreye giriyor. Bütün bu baskıyı uygulayansa formen ve müdür.

Formenin baskıyı uygulama biçimi genelde kadın kimliğine dönük. Zaten hayatında hiçbir konuda söz sahibi olmayan kadın için bu baskı çok yabancı değil. 'Algılarınız çalışmıyor mu?', 'evinde de mi böyle iş yapıyorsun?', 'bu kadar bayanı yönetmek kolay mı?', 'sonuçta bayansınız...!', 'sevgilininle gezeceğine, mesaiye gel' gibi aşağılamalar yaparken, diğer yandan da kadınların dış görünüşü ve özel yaşamı hakkında konuşmakta da son derece rahat davranıyorlar. Şişmansanız, saçınızı boyamışsanız, makyaj yapmışsanız, sevgilinin varsa, hamile kalmışsanız, görümcenizle kavgalıysanız formenin çeşitli “yorumlarına” maruz kalıyorsunuz. Tabii ki fazlası da var. Erkek egemen zihniyetin sömürü ilişkileri içinde elde ettiği tahakkümü kendi çıkar ve arzuları için nasıl kullanmaya çalıştığını ortaya koyan fazlası...

Arkadaşlarımızın birçoğu evli ve çocuklu. Çocuklu kadınların sırtında bir yük

de çocuğunun bakımı. Kreş olmadığı için çocuklarını ya bir akrabaya ya da asgari ücretin yarısı kadar olan özel kreşlere vermek zorunda kalıyorlar (tabiki daha uygun seçenekler de mevcut, örneğin şu veya bu vakfın açtığı bir kreşe-veya okula verebilirsiniz, ama çocuğunuz size "anne neden başın açık günah değil

de çocuğunun bakımı. Kreş olmadığı için çocuklarını ya bir akrabaya ya da asgari ücretin yarısı kadar olan özel kreşlere vermek zorunda kalıyorlar (tabiki daha uygun seçenekler de mevcut, örneğin şu veya bu vakfın açtığı bir kreşe-veya okula verebilirsiniz, ama çocuğunuz size "anne neden başın açık günah değil

Hukuksuz kesintiler, performans dayatmaları, baskı, hakaret, mesai dayatmaları, kötü yemekler, hijyenik olmayan tuvaletler, daracık soyunma odaları, yoğun gürültü, iş kazaları, mobbing gibi pek çok sorun bizi örgütlenmeye götürdü. Örgütlenme çalışmasına başladık. Arkadaşlarımızla sadece fabrika koşullarını değil, bu koşullardan bağımsız olmayan savaş, hükümet politikaları, kadınların sokakta ve evde de yaşamış olduğu sorunlar üzerine de sohbetler yapıyorduk. Pek çok zorlukla karşılaştık bu süreçte.

Bu örgütlenme çalışması bize, sömürüyü korumanın yöntemi olan baskının boyutlarının gördüğümüzden, yaşadığımızdan fazlası olduğunu gösterdi. Formen hamile bir işçiye 'ben seni her akşam mesaiye bırakıyorum, ne ara hamile kaldın?' diye soruyor. Mesaiye kalsın diye bir başka işçinin masasına çiçek bırakıyor.

Bu örgütlenme çalışması bize, sömürüyü korumanın yöntemi olan baskının boyutlarının gördüğümüzden, yaşadığımızdan fazlası olduğunu gösterdi. Formen hamile bir işçiye 'ben seni her akşam mesaiye bırakıyorum, ne ara hamile kaldın?' diye soruyor. Mesaiye kalsın diye bir başka işçinin masasına çiçek bırakıyor.

Toplumda birinden çiçek almak bu kadar 'önemli'ken, kocasından hiç çiçek almamış bir kadının hoşuna gidebilir bu durum ve mesaiye itiraz etmeden kalır. Bunlar gibi bir sürü şey. Kapitalist çarkın azgın sömürü koşullarına karşı mücadele ederken, bu çarkın ayrılmaz bir parçası haline getirilen cinsel baskı ve sömürünün ördüğü kalın duvarları bir kez daha ve çok daha somut olarak gördük. Bunların biz kadınlara nasıl etkide edildiğini, hangi yöntem ve araçlarla bilinçlerine kazıdığını daha yakından hissettik. İşyerinde yaşanaları gördükçe ve duydukça öfkemiz daha da arttı. Tüm bunlara tahammül etmek, örgütlenme çalışmasının uzun vadeli çıkarları için biraz daha dişimizi sıkarak kendimizi denetlemeye çalışmak zor bir hal aldı. Haykırmak, her şeyi yüzlerine vurmak, işçi arkadaşlara "tüm bunlara katlanmak zo-

runda değiliz" demek gerekiyordu.

Daha önce meslek hastalığına yakalanan bir işçinin fabrikaya açtığı davaya delil sunmak için bize egzersiz hareketleri yaptırmaya başlamaları bardağı taşıran son damla oldu benim için. O hareketleri yaparsak bel fıtığı ve boyun fıtığı olmamız imkansızmış, öyle dediler. Bütün fabrika ayağa kalktı, gürültü kesildi, formen ve iş güvenliği uzmanı elinde mikrofonla hareketleri gösterirken bu saçmalığa daha fazla tahammül edemedim ve mikrofonu elinden aldım. Bize söyledikleri yalanları, aşağılamaları, çalışma ortamını, formenin tavır ve tutumunu, bizi insan yerine koymayışlarını bir bir anlattım. Tabii ki formen ve yandaşları karşıma dikildi. Arkadaşım yanıma geldi, biz konuşmalar yaparken onlar da herkesi yerine oturtmaya çalıştı. Ardından müdür tarafından küfre ve saldırıya uğradık. Küfür edenler, bize saldıranlar içerde şimdi, biz bunları anlattığımız ve bu koşulların değişmesini söylediğimiz içine dışardayız. Ama her yerdeyiz. Her fabrikanın önünde, her işçinin yanındayız. Biz ucuz işgücü olarak görülen, düşük ücretlerle çalıştırılan, her türlü tacize ve hakarete uğrayan tüm kadın işçiler adına direnişeyiz. Hiçbir şey yapamazsak haykırmaya devam edeceğiz. Sömürüye, baskıya, taciz ve aşağılanmaya karşı duracağız. Ta ki bu aşağılık sömürü düzeni son buluncaya kadar.

Desteğinizi bekliyoruz.

KASTAŞ DİRENİŞÇİSİ KARDELEN YOĞUNGAN
İrtibat telefonu: 0 533 708 40 59

“Haklı olan biziz! Korkumuz yok!”

Bir buçuk yıl önce işe başladığım Kastaş kauçuk firması petro kimya sektöründe kendini Türkiye'nin ve Avrupa'nın yıldızı sayıyor. Bu başarının arkasında biz işçilerin göz yaşları, öfkeleri, bastırılmışlığı, azgınca çalışma koşulları var. Bugün kadınların çalıştığı hemen her iş yerinde baskı, mobbing ve taciz patronların cebini doldurmasını kolaylaştıran korkunç bir yöntemle dönmüş durumda. İşçinin emeğini satın alanlar, onurunu da ondan almak istiyor. Çünkü saltanatlarını korumak patronların en değerli ahlakı. Bu ahlakta onurlu yaşamak isteyen işçiye yer yok. Hakaret edildiğinde kendini savunana, baskıya uğradığında kafasını kaldırına, mobbinge uğradığında karşı koyana ekmecek yok !

Kastaş Kauçuk firmasında işçiler emeğiyle terbiye edilir. Yalakalık yapmak ödüllendirilir, azarlayan kutsanır. Büyük firmaların yönetim şekillerini takipte olan Kastaş, "performans" sistemi adı altında işçileri birbiriyle yarıştıran, kazananı 20 TL'lik yıllık zamlarla ödüllendirir. Bizlerin birbirimize olan güvenini kırdırarak yalnızlaştırır. Güven ilişkisini zedeleyerek örgütsüzlüğü büyütürler. Hukuksuz ücret kesintileri yaparak hasta da olsan, ölsem de işe gelmeni garantiler. Zira iki günlük yevmiyen ya pazar parasıdır, ya da çocuğunun harçlığı. Kastaş Kauçuk müdürü ve formeni bu baskı ortamından kendine özel payını da almak ister. Patrona kazandırdıkları para ve örgütsüzlük karşılığında istediklerine hakaret ve küfür etmek, bir de kadınların bu toplumdaki ezilmişliğini kendi amaçları için kullanmak isterler. Patron ise bu tür davranışların kendi sömürü sistemindeki yerini iyi bilir. Sessiz kalır, destekler alttan alta.

Bizim fabrikamız bazı yönleriyle tercih edilen bir fabrikadır. Cumartesi mesaisi çok fazla olmaz. Çünkü performans

sistemiyle saat başına istenilen sayı düzenli şekilde yükselir. Aynı saatte daha fazla mal üretildiği için mesaiye her zaman gerek yoktur. Bir yılını dolduran işçiye ikramiye verilir. Çünkü bir yıl içinde içerideki baskı, sömürü ve aşağılanmaya uyum sağlamak mükafatlandırılmalıdır. Onursuzlaştırmayı görüp de susarsan kişiye özel zam bekleyebilirsin. Bu zam en az 10 yıl susanlara verilir. Daha kısa yoldan zam almak istersen ajanlık yapman gerekmektedir. Erzak kolisi (kriz yıllarında bile) prestij olsun diye yılda iki sefer eziyet ve rezillik yaşatılarak verilir. Aynı zamanda toplumun sadaka kültürünü perçinleyerek devlete zeval verilmemesi olunur.

Bizler Kastaş Kauçuk fabrikasında yaşanan bu ikiyüzlü, çürümüş, yozlaştırılmış, haksız, hukuksuz ve çoğu zaman onursuz uygulamalara karşı örgütlenme çalışması yapan ve açığa çıktığında işten

atılan iki kadın işçiyiz. Kastaş yönetiminin yozlaştıramadığı, onuruna, hakkına sahip çıkan bütün işçileri yaşananlara karşı mücadeleye çağıran iki kadın direnişçiyiz. Yıllardır sorunsuzca sürdürdüğümüz saltanatlarını, fabrikanın ortasında onları teşhir ederek sarsan iki kadınız. Bizler patronların sömürü sistemlerine ve toplumun ideolojisini şekillendiren politikalarına karşı mücadeleyi yarın dalga dalga büyüteceğine büyük bir inanç duyduğumuz işçi sınıfının iki neferiyiz. Yalnız Kastaş'ta yaşananlara karşı değil, işçilerin, özellikle de kadın işçilerin yaşadığı bütün sorunlara dikkat çekmek için direniyoruz. Ne patronun tehditlerinden, ne polislin gelip bize saldırmamasından, ne içerdeki işbirlikçilerin bizle ilgili uydurduğu dedikodulardan ne de müdür ve ahlaksız bir formenin parayla tutulmuş tetikçilerinden zerre kadar korkumuz yok. Bu mücadeleyi şu ana kadar

göze alamayan işçi arkadaşlarımız bize soruyor, bu gücü nerden buluyorsunuz diye. Çünkü haklı olduğumuzu biliyoruz. Haklı olduğumuz gerçekliğinin hiçbir güç ya da uygulamayla değiştirilemeyeceğini hissediyoruz. Yalnız kendimiz için değil bütün işçiler, özellikle de kadın işçiler için direndiğimizin farkındayız.

Sizleri de sömürüye, özellikle kadın işçilere dayatılan bu insanlık dışı uygulamalara karşı onur mücadelemizin safında yer almaya, değişmez denilen kağıttan düzeni sarsmaya çağırıyoruz. Bugün Kastaş Kauçuk fabrikasında kazanılacak zaferle önce bütün İzmir Atatürk Organize Sanayi'ne, sonra İzmir'in diğer fabrikalarına yayılacak ateşi büyütme davet ediyoruz.

KASTAŞ DİRENİŞÇİSİ SONAY TEZCAN
İrtibat Telefonu: 0 554 364 96 37

İFF Aroma'da direnişin kazandırdıkları ve devam eden zehir üretimi

Gebze'de kurulu İFF Aroma'da kötü ve sağlıksız çalışma koşulları nedeniyle işçiler Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldular. Fabrikada sendikalaşmanın ardından, yaz aylarında 30 işçinin işine son verildi.

Fabrika kapısında aylarca süren direnişin ardından işe iade davaları da görülmeye başladı. Geçtiğimiz hafta görülen iş mahkemesinde Mustafa Erzurumlu adındaki işçi davayı kazandı.

ÜCRETLERDE KAZANIM

24 Mart'ta da mahkeme, İFF Aroma yönetimi tarafından işçilere zam ve ikramiye verileceğini bildirdi. Buna göre yılda iki ikramiyenin yanında, brüt ücretler artık net ücret olacak. Yani brüt 2000 TL, Net 1400 TL alan bir işçi artık 2000 TL net ücret alacak.

SAÇILAN ZEHİRLERİ GÖREN YOK!

Buna karşın, adeta zehir saçan fabri-

kayla ilgili olarak devlet hiçbir girişimde bulunmadı. İşçilerin sendikal örgütlülüğe yönelik girişimlerinin gerisinde yatan esas neden olan sağlıksız çalışma koşullarının düzeltilmesi ile ilgili olarak açıklamanın ötesinde bir şey yapılmadı.

SERMAYE DEVLETİ İFF'İN ARKASINDA

Birçok gıda fabrikasının tatlandırıcı ve katkı maddelerini üreten İFF Aroma,

devleti arkasına alarak Türkiye'yi zehirliyor. Sendikalaştıkları için işçileri işten atan, aromaların içerisinde yasaklı ya da oranından fazla katkı maddeleri kullanan dünya gıda tekellerinden biri İFF'yi meclisinden belediyesine, polisinden valisine kadar sermaye devleti korudu. Yasaklı katkı maddelerini nasıl kullandıklarını, sağlıksız ortamda nasıl üretim yaptıklarını, taşeron işçileriyle yapılanların daha da sağlıksız olduğunu defalarca anlatan işçiler devlet tarafından görülmedi; bu konuları gündeme getirdiklerinde ise sendika ve işçilere yönelik baskı yapıldı.

DGB II. Genel Kurul sonuç bildirgesi

Devrimci Gençlik Birliği olarak II. genel kurulumuzu 19 Mart tarihinde, İzmir'de gerçekleştirmiş bulunuyoruz. "Geleceğe yürüyoruz!" şiarıyla hazırlıklarını sürdürdüğümüz genel kurul çalışmasına (8 ilden) 14 ayrı üniversiteden ve İstanbul, Ankara ve İzmir'deki liselerden yoldaşlarımız katılım sağladı.

II. genel kurulunuz, kuruluşumuzdan bugüne gelişim sürecimiz üzerinden genişçe bir tartışma zemini yaratırken, mevcut çalışma tablosunun aynası da oldu.

"Fırtınalı süreçlere hazırlık" hedefine bağlı olarak birliğimizi güçlendirme bakışı ile örgütlediğimiz ve misyonunu buradan tanımladığımız II. genel kurulumuz; bugünün dünyasında toplumun ve gençliğin yaşadığı sorunları ele aldı, öne çıkan gündem başlıklarını verimli tartışmalara konu etti. Gelecek yürüyüşümüzün önemli bir adımı olan Genel Kurulumuzu barbarlığın hüküm sürdüğü bir süreçte toplamış olmak, omuzlarımızdaki sorumlulukları ortaya koyması bakımında fazlasıyla işlevsel oldu.

SIYASAL GELİŞMELER VE DGB

Emperyalist-kapitalist sistemin krizlerinin derinleştiği bir dönemdeyiz. Emekçilere tam anlamıyla barbarlığın dayatıldığı bu dönemde emperyalist burjuvazi, krizden çıkış adına savaş ve saldırganlığı tırmandırmakta, ekonomik-sosyal yıkım saldırılarına hız vermektedir. Ekonomik krizin önü alınamayan seyri içerisinde işçi ve emekçilerin yaşamını cehenneme çeviren ekonomik-sosyal koşullar, dünya genelinde emperyalist egemenlik savaşlarının yaygınlaşması, toplumu cendesine alan faşist-baskının ve polis rejimi uygulamalarının yaygınlaşması; dahası doğa ve çevrenin geri dönüşü olmayan bir yıkım içerisine sürüklenmesi gerçekte kapitalist sistem adına bir çöküşün ifadesidir.

Yukarıda özetlemeye çalıştığımız dünya olayları ve her geçen gün insanlığı tehdit eden emperyalist savaş politikaları, DGB'nin önüne gençlik içerisinde anti-kapitalist/anti-emperyalist mücadeleyi örgütleme ve büyütme sorumluluğunu yakıcı bir şekilde koymaktadır. Deniz'lerin yolundan, onların devrimci ruhu ve kararlılığını kuşanarak, aynı zamanda enternasyonalist bir sorumluluk bilinciyle antiemperyalist mücadelesini büyütme, yeni dönemde DGB'nin en temel gündemi olacaktır.

***

Türkiye'de hüküm süren sermaye düzeni de, bu genel tablonun seyri içerisinde çok yönlü sorunlarla yüz yüzedir. Emperyalizmle kölece ilişkiler çerçevesinde gündeme gelen savaş politikaları, her geçen gün derinleşen sosyal ve ekonomik sorunlar, kendisini farklı biçimlerde gösteren ve döne döne üreten rejim krizleri, ekonomi cephesinde her geçen gün derinleşen açmazlar ve toplumsal yaşamı kuşatan gerici-faşist abluka sermaye düzeninin genel tablosunu yansıtmaktadır. DGB yeni dönemde, sermaye düzeninden kaynaklanan ve toplumsal yaşamda yıkıcı etkiler yaratan bu sorunlar karşısında gençliği taraflaştırma, harekete geçirme ve örgütlenme bakışı ile hareket edecektir.

***

Tüm bu siyasal-toplumsal sorunların öne çıkan bir diğer başlığı ise Kürt sorunudur. Geçtiğimiz dönem içerisinde rafa kaldırılan çözüm aldatmacasının ardından geleneksel kirli savaş politikasına sarılan sermaye düzeni, Kürt halkına büyük acılar yaşatmakta, her geçen gün vahşi katliamların altına imza atmaktadır. Hem çözüm aldatmacası süreci, hem de güncel planda devam eden kirli savaş uygulamaları bu düzenin Kürt sorununa bir çözüm üretemeyeceğini döne döne göstermektedir. Tam da bu nedenle, Kürt halkına imha ve katliamın dayatıldığı bir dönemde gerçek ve kalıcı çözümün devrimde olduğunu gençlik kitlelerine anlatmak hayati bir önem taşımaktadır.

***

Yaratılan korku atmosferinin, patlatılan bombaların, artan devlet terörünün, Kürt illerinde yapılan katliamların işaret ettiği gerçeklik; direnmek ve savaşmaktan başka bir yol olmadığıdır. "Terör"ün tanımının sermaye düzeninin ihtiyaçları çerçevesinde tekrardan yapıldığı günümüz koşullarında; biat etmeyen her kesimin devletin terörünün hedefinde olduğu açıktır. Akademisyeninden öğrencisine, gazetecisinden işçisine herkesin baskı ile zapturapt altına alınmaya çalışıldığı bir dönemde gençlik içerisinde yükselteceğimiz mücadele ve direniş çağrısını ancak geniş gençlik kesimlerine dayandırabildiğimiz oranda gelecek yürüyüşümüzü sağlamlaştırabiliriz. Direniş büyütecek, fırtınalara göğüs gerecek, gençliği devrime kazanacak ve geleceği böyle yürüyeceğiz.

DGB böylesi karanlık dönemlerin ancak, devrimci bir sınıf hareketi ile dağıtılabileceğinin bilincindedir. Bununla birlikte bizlerin önündeki güncel görev, toplumsal mücadelenin önemli bir dinamiği olan gençliği devrime kazanmak, devrimci bir gençlik hareketi yaratmaktır.

***

Mevcut eğitim sistemi ve eğitim politikaları, kapitalist düzenin tüm çürümüşlüğünü yansıtan bir diğer alan olarak öne çıkıyor. Eğitim alanının piyasalaştırılması ve sermayenin ihtiyaçlarına yanıt verecek şekilde düzenlenmesi konusunda hayli yol kat eden sermaye düzeni, içerisinde geçmekte olduğumuz dönemde de bu yönlü politikaları hayata geçirme-

ye devam ediyor.

Paralı eğitim uygulamalarına her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Kurulan Ar-Ge'lerle, Teknokent vb. uygulamalarla bir yandan sermayenin ihtiyaç duyduğu çalışmalar yapılırken, öte yandan üniversiteler savaş sanayisinin hizmetine koşuyor. Sermaye ile üniversitelerin işbirliği her adımda güçlendiriliyor.

Bu süreci, eğitim müfredatlarının gericileştirilmesi ve her türlü burjuva ideoloji ile gençliğin zehirlenmesi ve YÖK-polis-ÖGB'lerin uyguladığı baskı politikaları tamamlıyor. Eğitimin içeriği toplumun değil sermayenin ihtiyaçlarını esas alan müfredatlar üzerinden, ırkçı-gerici-cinsiyetçi bir temelde şekillendirilirken; gerici-piyasacı eğitim politikalarına karşı mücadele eden gençlik kesimleri faşist baskı politikaları ve soruşturmalara ezilmeye çalışılıyor.

Özetle; eğitim sisteminden yansıyan bu genel tablo üzerinden denilebilir ki gençliğe koyu bir geleceksizlik dayatılıyor.

***

Tüm bu toplumsal, siyasal gelişmeler ve eğitim alanında yaşanan güncel sorunlar aynasında genel kurulumuz şu sonuçlara varmıştır:

* Önümüzdeki dönem gençlik içerisinde antiemperyalist mücadeleyi büyütme, bunu enternasyonal görevlerle birleştirmek önemli bir yerde durmaktadır. Anti-emperyalist mücadele ve devrimci enternasyonalizm; her şeyden önce bulunduğumuz coğrafyada devrim-

ci bir gençlik hareketi yaratmak, düzene karşı devrim mücadelesini büyütmek anlamına gelmektedir.

* DGB olarak yeni dönemde, gericiliğe, faşist baskı ve devlet terörüne karşı direniş bayrağını dalgalandırmaya devam edecek, geniş gençlik kesimlerini bu mücadeleye kazanma bakışı ile hareket edeceğiz.

* Kürt halkını hedef alan kirli savaş karşısında önümüzdeki süreçte Kürt halkıyla eylemli dayanışma içerisinde olma-ya devam edeceğiz. DGB olarak bulunduğumuz tüm alanlara Kürt halkının taleplerini ve mücadelesini taşıyacağız.

* Eğitim alanının sermayenin ihtiyaçlarına göre düzenlenmesine, paralı eğitim uygulamalarına, gerici/anti-bilimsel eğitim müfredatlarına, gençliğin üzerindeki faşist baskı ve dayatmalara karşı "parasız, bilimsel, anadilde eğitim", "özerk-demokratik üniversite", "savaşa değil eğitime bütçe" vb. talepler üzerinden mücadeleyi büyüteceğiz. Sermaye ile üniversitelerin her türlü somut bağlantısını teşhir edeceğiz.

* Hukuk fakültelerinde ve giderek diğer kimi bölümlerde DGB'liler olarak özel bir çalışma yapacağız ve "DGB Hukuk Birimi" çalışmasını örgütlemeye başlayacağız.

GENÇLİK KİTLELERİNİ DEVRİME KAZANACAK, DGB'Yİ GÜÇLENDİRECEĞİZ:

* Yeni dönemde genel kurulumuzda belirlediğimiz politikaları üniversitelerin içerisinde geniş gençlik kesimlerine taşımak ve örgütlemek bakışı ile hareket edeceğiz. Gençliğin özne olabileceği ve geleceği örgütlemeye sorumluluk alabileceği Okul Meclisleri kuracak ve bu meclisler aracılığıyla üniversitelerde kök salmaya çalışacağız. Keza politik açıdan dinamik, yaratıcı ve inisiyatifli bir faaliyetle geniş gençlik kesimlerinin devrimci gençlik mücadelesine kazanılması önümüzde temel bir sorumluluk alanı olarak duruyor. Toplam faaliyette yerellerin daha çok inisiyatif alacağı bir çalışma tarzını önümüzdeki yarıyı içerisinde oturtma hedefi ile hareket edeceğiz.

* Siyasal ve toplumsal mücadelede

yayınların önemi ortadır. Genel kurulumuzda yayınlarımızı güçlendirmek ve çeşitlendirmek açısından somut tartışmalar gerçekleştirdik. Bu bağlamda, başta sosyal medya alanı olmak üzere mevcut yayınlarımızı daha etkin kullanmayı kararlaştırmış bulunuyoruz. Yanı sıra, gençlik kitlelerine ulaşma ve müdahale etme kapsamında MYK ve yerel meclislerin sorumluluğunda süreli bir yayın çıkartacağız. Ayrıca okul ve yurtlarda yerel fanzinler aracılığıyla hem seslenme hem de örgütlenme çalışmaları gerçekleştireceğiz.

*Geleceğin özgür dünyasının değerlerini bugünden tüm yaşam ve mücadele alanlarımızda inşa etmenin bir aracı olarak alternatif kültür sanat atölyeleri kurmak yeni dönem hedeflerimizden bir diğerini oluşturuyor. Bu alanı ideolojik ve pratik mücadele alanlarından biri olarak değerlendireceğiz. Üniversitelerdeki kültür sanat toplulukları vb. çalışmalara katılacak, kurumlarımızda bu tür faaliyetleri yoğunlaştıracacağız. Yine bu kapsamda metin çevirileri, bilimsel içerik çalışmalarını kitap ve sinema tanıtımlarını gündemimize alacağız.

* Genel Kurulumuzun hemen ardından öne çıkan en yakın ve önemli bir diğer gündem başlığı ise 1 Mayıs. Bu dönem "yolumuz işçi sınıfının yoludur" şiarı ile işçi sınıfı ile gençlik arasındaki somut bağları güçlendirerek, baskı ve kölelik dayatmalarına karşı gençliği işçi sınıfı mücadelesinin saflarına çağırdığımız bir dönem olacak. Bu kapsamda genel kurula sunulan önergeler üzerinden ilk MYK toplantısında somut bir çalışma programı ortaya koyacağız.

*Politik hazırlığı bakımından güçlü bir kamp çalışması yürütmek önümüzdeki bir diğer sorumluluk alanını oluşturuyor. Bu konuda genel kurula sunulan önerge metninde şu ifadeler yer verilmişti: "Ön hazırlık çerçevesinde en kritik halka 'politik hazırlıktır.' Gerçekleştirilecek olan kampın hedefleri nelerdir, hangi gündemler işlenecektir, yeni döneme ne bırakacaktır. Tüm bu sorular konusunda DGB açık bir bilince sahip olmalı ve politik hazırlığını buna göre yapmalıdır." (Kamp önergesinden...)

Genel kurulumuz kamp çalışmasının temel başlıklarını yukarıda özetlediğimiz başlıklar kapsamında "emperyalist savaş

ve saldırganlık, Kürt halkını hedef alan kirli savaş politikaları, her geçen gün tırmandırılan polis rejimi uygulamaları ve gençliğe dayatılan koyu geleceksizlik" vb. gündemler üzerinden belirlemiş bulunuyor. Bu saldırılar ve sorunlar karşısında gençliğe 'birliğimizi güçlendirerek geleceği kucaklayacağız' çağrısını yükselteceğimiz bir dönem bizleri bekliyor. Yine DGB'nin güçlendirilmesi ve gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt vermesi bağlamındaki tartışma başlıkları da kamp çalışmasının önemli gündemlerini oluşturuyor.

***

Kuruluşumuzun üzerinden geçen bir buçuk yıllık dönem, DGB'nin bir dizi açıdan aldığı mesafe kadar hala aşması gereken kimi sorun alanlarımızın olduğunu da ortaya koydu. Bununla birlikte II. genel kurulumuz, her açıdan kenetlenmiş bir DGB inşa ettiğimizin de dolaysız bir göstergesi olmuş bulunuyor. Tam da bu güce yaslanarak genel kurulda aldığımız kararları hayata geçirecek, DGB'yi fırtınalı süreçlere hazırlarken, enginleri fethetmek için Deniz'lerin bilinci, ruhu ve kararlılığı ile yeni döneme yüküneceğiz.

DGB İzmir İl Meclisi Mart ayı toplantısı

Devrimci Gençlik Birliği İzmir İl Meclisi Mart ayı toplantısı 29 Mart'ta gerçekleştirildi. Alsancak Gençlik Kültür Evi'nde toplanan DGB İzmir Meclisi, geçmiş dönemi konuştu, gelecek döneme dair planlamalar yaptı. Çeşitli başlıkların doğrultusunda sürdürülen tartışmalar, geçmiş dönem faaliyetleri ile başladı.

19 Mart'ta İzmir'de gerçekleştirilen DGB 2. Genel Kurulu'na dair tartışmalar yürütüldü. Önergeler, kuruldaki konuşmalar, atmosferi, serbest kürsüde yürütülen bütün tartışmalar enine boyuna

değerlendirildi. Devrimci Gençlik Birliği'nin, Ege Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi, liseler alanındaki çalışmaları, kent merkezinde yürüttüğü çalışmalar geçmiş dönem başlığı altında aktarıldı.

Gelecek dönem başlığı altında ise Devrimci Gençlik Birliği'nin önümüzdeki gündemlere yönelik politik cevaplarının niteliği tartışıldı. Bu bağlamda en önemli gündem olan 1 Mayıs üzerine planlamalar yapıldı. Nisan ayında politik bir piknik yapılması kararlaştırıldı.

İzmir'de işten atılan ve fabrikaları

önünde direnişe başlayan iki Kastaş işçisinin direniş alanlarına ziyaret gerçekleştirilmesi planlandı. Bu yıl üçüncüsü düzenlenecek yaz kampı için fikir alışverişi yapılarak tarihleri üzerine konuşuldu.

Devrimci Gençlik Birliği'nin sıklıkla kullandığı Gençlik Kültür Evi'nde atölye çalışmalarının düzenlenmesi, maddi sorunların giderilmesi, kültür evine yapılabilecek katkılar konuşularak meclis toplantısı sonlandırıldı.

Gericiliğin barbarlığına karşı...

“Barbarları bekle” miyoruz, Tek yol devrim!

“Neden bu beklenmedik şaşkınlık, bu kargaşa?

(Nasıl da asıldı yüzü herkesin!)

Neden böyle hızla boşalıyor sokaklar, neden herkes dalgın dönüyor evine?

Çünkü hava karardı, barbarlar gelmedi.

ve sınır boyundan dönen habercilere göre,

barbarlar diye kimseler yokmuş artık.”

(Barbarları beklerken, Kavafis)

Patlayacak bombanın haberini bekledi toplum, barbarları bekler gibi. Yakınından gelecek tecavüz haberinin korkusuyla, bugün kim vurulacak diye bekledi. Hangi arkadaşım işten atılacak diye bakındı etrafına. Ev kirasının zamanının gelmesini, faturaların artan yükünü ve sonunda kesilişini elektriğinin, suyunun, doğalgazının... Çocuğunun okulundan gelecek makbuzunu, diplomasını bekler gibi bekledi. Sınırlardan gelen haberleri bekledi, hangi sularda kim boğulmuş diyerek. Düşürülen uçakları izledi, insanların birbirlerini boğazlamalarını seyretti.

TECAVÜZÜ ÖRGÜTLEYEN SİSTEME KARŞI

Ekmek azaldı, sopa çoğaldı. Gelecek için kurulan toz pembe hayaller vahşi kapitalizmin dişlileri arasında parçalandı. Eğitim kurumlarından gelen haberler sistemin tüm pisliğini açığa çıkarıyor.

“Dindar ve kindar nesil” yetiştirme projesi uygulanırken, sermaye devleti eğitim kurumlarından akan irinlerini gizleyemiyor. Eğitim kurumları tam da bur-

juva ahlakın aynasına, birer taciz-tecavüz kurumlarına dönmüş durumda. İlkokullara kadar inen tacizlerin, tecavüzlerin gösterdiği tek bir şey var; bu pisliği tüm kurumları ile birlikte kapitalizm üretiyor. Ensar Vakfının MEB ile olan protokolü bunun en somut göstergesidir. Ensar Vakfı ile yapılan protokolde “değerler eğitimi”nin bu vakıf tarafından verilmesi imzalanmıştır. Neyin değerlerini öğretecekleri çok açıktır. 45 öğrencinin cinsel istismar haberinin yanına eski vakıf başkanının cinsel istismar suçundan ceza almış olması da devlet erkanının neden bu vakfa sahip çıktığının açık bir göstergesidir.

Eğitim sisteminin gericileştirilmesine yönelik adımların hızlandırıldığı bir süreçte cami ile okullar birleştiriliyor, cuma

genelgesi ile saatler değiştiriliyor, müfredatın içeriği tamamen sorgulamayan, biat eden bir nesil yetiştirmeye uygun hale getiriliyor. Cihatçılık övülüyor, tiyatro adı altında küçücük çocuklar sistemin istediği bir nesil olarak yetiştiriliyor. Tüm bu dinci-gerici politikalarla yetiştirilen nesil, İŞİD olarak karşımıza çıkıyor.

Toplumda ve eğitim sisteminde açığa çıkan kokuşmuşluğun tek bir çözümü var: Devrim! Katiller ve tecavüzcüler yetiştiren, iğrenç, aşağılık sistemi yıkmak için liseliler olarak örgütlenmeli, Devrimci Liseliler Birliği olarak örgütlülüğümüzü güçlendirmeliyiz. Çünkü barbarlığı bize yaşatan bu sisteme karşı ancak birliğimizin gücüyle karşı durabiliriz.

DEVRİMCİ LİSELİLER BİRLİĞİ

İÜ’de özel güvenliklerden afiş provokasyonu

İstanbul Üniversitesi’nin (İÜ) Beyazıt’taki merkez kampüsünde devrimci ve ilerici gençlik faaliyetine yönelik saldırılar 29 Mart’ta devam etti.

Kampüs içinde Öğrenci Kolektifleri tarafından yapıştırılan stickerları bahane eden özel güvenlik, okulda devrimci ve ilerici gençlik örgütlerine tüm afişlerin indirilmesi dayatmasında bulundu. Öğrenci Kolektifleri ve FKF’li öğrenciler afişleri indirmeyi kabul ederken, Devrimci Gençlik Birliği’nden öğrenciler afişleri indirmeyecekleri belirttiler. Bu tutum üzerine saldırıya geçen özel güvenlikler DGB afişlerini indirdi.

DGB’liler de siyasal faaliyete yönelik saldırıları teşhir eden konuşmalar yaptılar. Bu sırada, üniversitede “afiş yasağı” bahanesiyle yapılan saldırılara rağmen AGD gibi gerici yapıların afişlerinin asılı durduğu gözlemlendi. DGB’liler bu durumu öğrencilere teşhir ederek gerici taraftan asılan afişleri indirdiler.

Üniversite içinde DGB’lilerin yanına gelen yaklaşık 15 kişilik AGD’li grup ise “Bir daha afişleri indirirseniz bedelini ödersiniz” diyerek tehditte bulundular. Bunun üzerine DGB’liler çevredeki öğrencilere AGD’lilerle özel güvenliklerin işbirliğini teşhir eden konuşmalar yaptılar.

Meslek liseliler 23 Nisan’da buluşuyor!

Kapitalizmin vahşi çarkları arasında ezilen meslek liseliler, sermaye baronlarının hedefi olmaya devam ediyor. Aralarında KOÇ Holding gibi tekellerin bulunduğu kapitalist şirketler, “kalifiye işgücü yetiştirme” adı altında meslek liselerine yöneliyor. Bu liselerde öğrenim gören öğrencileri, daha lise sıralarından itibaren sömürü çarkları arasına alıyor.

Örneğin, yakın dönemde meslek liselerine yönelik strateji planı hazırlayan Koç Holding, “Meslek lisesi memleket meselesi” ve “İşin başında uzmanı olmalı” söylemleriyle meslek liselerine yönelik özel bir çalışma yürütüyor.

MESLEK LİSELİ DLB’LİLER BULUŞMAYA ÇAĞIRIYOR

Sermayenin meslek liselerine yönelik

saldırılarına karşı çalışmalarını sürdüren ve örgütlenme faaliyeti yürüten Devrimci Liseliler Birliği (DLB) de 23 Nisan’da tüm meslek liselileri bir araya gelmeye çağırıyordu.

“Anlatılan senin hikayendir” şiarıyla yola çıkan meslek liseli DLB’liler, 23 Nisan Cumartesi günü sorunlarını tartışmak ve birlik olmak için buluşacaklar.

Meslek liselilerin buluşmasında şu gündemler ele alınacak:

- * Meslek liselerinde eğitim
- * Meslek liselerinde sömürü
- * Meslek lisesi neden memleket meselesi?
- * Meslek liseliler birlik olursa...

Meslek liseli DLB’liler, tüm meslek liseli arkadaşlarını 23 Nisan’daki buluşmaya çağırıyorlar.

İletişim: 0537 969 26 63

Gençlik Kızıldere şehitlerini andı

Kızıldere katliamının 44. yılında katledilenler anılarak On'ların sergilediği direniş selamlandı. Kadıköy, Kartal ve Zonguldak'ta 30 Mart'ta yapılan etkinliklerde Kızıldere'de ölümsüzleşenlerin devrimci kopuşu ve sergilediği siper yoldaşlığına vurgu yapıldı.

KADIKÖY DGB: ONLARA SÖZÜMÜZ DEVRİM OLACAK!

Devrimci Gençlik Birliği Kızıldere Direnişi'nin 44. yılında Kadıköy DGB bürosunda anma gerçekleştirdi. "Mahirler'in yolu devrime çıkar" şiarı ile örgütlenen anma, devrim mücadelesinde yitirilenlerin anısına saygı duruşu ile başladı.

Kızıldere direnişine giden süreç hakkında yapılan konuşmada 1960'larda hız kazanan toplumsal mücadele ve hareketlilik anlatıldı. Grevlerde, direnişlerde, sokakta başlayan eylemli süreçle işçi ve emekçilerin, öğrencilerin taleplerinin yükseldiği bir dönem olduğu ve bunun sonucunda örgütlülüğün geliştiği anlatıldı. Tarihsel süreçleri içinde DiSK, FKF'nin, Dev-Genç'in kuruluşlarına değinildi. Mahirlerin, Denizlerin TİP, MDD gibi örgütlerin parlamentarist çizgisine sığmadığı ve reformist hareketin parlamentarist çizgisinden büyük bir kopuş gerçekleştirdikleri vurgulandı. Düzen ve devrim çatışmasında militan ve devrimci bir anlayışla şiddete dayalı bir devrimi savundukları belirtilerek kapitalist sistemi büyük bir reddedişle karşılarına aldıklarına değinildi. Bugün Mahirlerin anısını yaşatmanın, devrimci mirasa sahip çıkmanın devrim mücadelesini ileriye taşımakla mümkün olduğu söylenerek Mahirlerin bir yol açtığı ifade edildi.

Güncel saldırı ve direnişlere de değinilen konuşmanın ardından hazırlanan sinevizyon izlendi. DGB'lilerin gerçekleştirdikleri şiiir ve müzik dinletisinden sonra sohbet kısmına geçildi.

Bütün katılımcıların katıldığı sohbette canlı tartışmalar gerçekleştirildi. Kürdistan'da uygulanan katliamdan, sokakların

sessizliği ile sistemin büyüttüğü korku duvarlarını yıkmaya kadar bir çok konuşma yapıldı. İşçilerin eylemliliklerinin önemi ve süren direnişler üzerine konuşuldu.

Liselilerin de katılımının olduğu anmada gençliğe düşen sorumluluk tanımlandı. DGB'liler On'ların mücadelesini büyüme kararlılıklarını ortaya koydular. Her alanda liselerde, üniversitelerde örgütlenme seferberliği ilan edeceklerini vurguladılar.

Farklı üniversiteler ve liselerden katılımcılara 31 Mart'ta gerçekleştirilecek DGB İstanbul Meclisi'nin toplantısına katılım çağrısı yapılarak anma sonlandırıldı.

MESLEK LİSELİLERDEN SÖYLEŞİ

Kızıldere katliamının 44. yıldönümünde meslek liseliler Kartal'da söyleşi gerçekleştirdi. Okul çıkışı yan yana gelen meslek lisesi öğrencileri ilk olarak Kürdistan'da süren katliam ve yağma, artan taciz-tecavüz ve intihar olayları gibi güncel gelişmeler üzerine konuştu.

Sonrasında Kızıldere'de gerçekleştirilen katliam ve direnişin yıldönümü

üzerine bir sohbet yapıldı. Sohbet, insanların birbirine yabancılaştırıldığı, lise sıralarında rekabetin arttığı, tüm ilişkilerde bencillik ve çıkarların hakim olduğu bu yaşamda Mahirlerin; Denizlerin idam edilmesine karşı NATO askerlerini rehin almaları ve onlar için ölüme korkusuzca gitmeleri, davalarını sürdürmeleri dile getirildi.

Okullarda da yaşanan sorunlara karşı mücadele etmenin ve okul, mahalle, evde yaşamın tüm alanlarında haksızlığa karşı olmanın ve doğrunun yolundan gitmenin önemine değinildi.

Katliamların, tecavüzlerin ve işçi-emekçi çocukları olarak yaşanan tüm sorunların çözümünün de örgütlü bir şekilde haksızlığa karşı çıkmakla mümkün olduğu söylendi.

Sonrasında Kızıldere katliamı ve direnişini anlatan sinevizyon izlendi ve sinevizyonla Kızıldere katliamının nasıl yaşandığı anlatıldı. Okullarda eğitim adı altında yalan bir tarihin öğretildiği belirtilerek devrimci tarih ve deneyimlerin öğrenilmesinin önemine vurgu yapıldı ve bu etkinliklerin sürekli yapılması gerektiği

ği söylenildi.

Sonrasında ise 23 Nisan'da gerçekleştirilecek Meslek lisesi kurultayı gündemi ele alındı. Staj adı altında gerçekleştirilen ucuz, bedava işçiliğin olduğu söylendi ve meslek lisesi öğrencileri olarak yaşanan sorunlara karşı bir adım olan kurultayın nasıl örgütleneceği tartışıldı. Kurultaya hazırlık için bir toplantı günü kararlaştırılarak, etkinlik bitirildi.

ZONGULDAK'TA ETKİNLİK

Devrimci Gençlik Birliği ve Sosyalist Gençlik Dernekleri, Kızıldere şehitlerini Zonguldak'ta gerçekleştirdiği salon etkinliği ile andı.

"Kızıldere'den bugüne yaşasın devrimci dayanışma!" şiarı ile düzenlenen anmaya liseli ve üniversiteli öğrenciler katıldı. Program devrim şehitleri adına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşunun ardından '60'larda yükselen gençlik hareketi, Kızıldere süreci anlatıldı ve devrimci dayanışmaya vurgu yapıldı.

Sonrasında kısa bir sinevizyon izlenerek Kızıldere ağıtı ve şiirlerin okunması ile anma son buldu.

16 yaşındaki genç işçi iş cinayetinde katledildi

Patronların daha fazla kâr hırsı nedeniyle iş cinayetlerinde yaşamını yitiren genç işçilere bir genç daha eklendi.

İstanbul Ümraniye'de bulunan Huzur Restoran'da okul harçlığını çıkarmak için sigortasız olarak çalışan 16 yaşındaki Ercan Tuğlu, 20 Mart Pazar günü motorla servise çıktığı sırada kaza geçirerek

komaya girdi. Bir hafta komada kalan Tuğlu, 29 Mart'ta yaşamını yitirdi.

Liseli Gençlik Muhalefeti, üyeleri olan Tuğlu'nun komi olmasına ve ehliyeti olmamasına rağmen motorla servise gönderildiğini belirterek, yaşanan iş cinayeti olduğunu vurguladı. Liseli Gençlik Muhalefeti tarafından yapılan

açıklamada şu ifadelere yer verildi:

"Ercan halkın parasına göz dikenlerin, onları ayakkabı kutularında saklayanların utanmazlıklarıyla yönettikleri ülkede okul harçlığı için çalıştığı Ümraniye Huzur Lokantası'nda sırf sipariş daha erken gitsin diye, patronun cebine üç kuruş fazla girsin diye komi olduğu

halde hatta ehliyeti dahi olmadığı halde motor ile servise gönderilmiş ve kaza geçirip bugün hayata gözlerini yummuştur.

Kendi çocuklarının ceplerine halkın parasını kutu kutu sokanlar, üç kuruş daha fazla cebime girsin diye çalışanlarını ölüme sürükleyen vampirler sanmasınlar ki bu iş cinayeti yanlarına kalacak diye. Ercan'ın hesabını tüm sorumlulardan soracağız."

Kızıl Bayrak'ı güçlendirmek, devrim davasını güçlendirmektir

Sermaye devletinin yasadışı, gözaltı, tutuklama, katliam saldırılarının yanı sıra basına yönelik saldırıları da devam etmekte. Kirli savaşın sürdüğü Kürt kentlerindeki katliamları ve direnişi topluma duyurmaya çalışan Kürt basını, devrimci ve ilerici basına yönelik cezalar, fiili engellemeler, yayın durdurma, kapatma gibi saldırılar son dönemde yoğunlaşmış bulunuyor. Dicle Haber Ajansı'na uygulanan internet sitesine erişim engelleme saldırılarının sayısı 30'u geçmiş durumda. Yine devrimci ve ilerici basın da bu erişim engellerinden nasibini alıyor. Yürüyüş dergisinin teknik bürosu polis tarafından basılarak içerideki beyaz eşyalar dahil her şey dağıtıldı ve kullanılamaz hale getirildi. Gazetemiz Kızıl Bayrak'ın internet sitesine erişim engeli uygulanmasının ardından, "terör örgütü propagandası yapıldığı" iddiasıyla soruşturma açılmış durumda.

Devrimci ve ilerici basına yönelik bu baskılar yeni değildir. '90'lı yıllarda Kürt basın çalışanlarının sokaklarda katledilmesi, gazete bürolarının bombalanması, devrimci ve ilerici yayınlara getirilen toplatmalar ve yayın durdurmalar bir süreklilik arz ediyordu. Kızıl Bayrak, Haziran 1994'te 15 günlük periyotta yayın hayatına başladığında yıllar boyu her sayısı için

toplatma kararı çıkarıldı, onlarca kez bürularımız basıldı, tutuklama saldırılarıyla karşılaştık. Yeri geldi her yayını için yayın durdurma kararları verildi.

BASINA DÖNÜK BASKILAR TOPLAM SALDIRILARIN BİR PARÇASIDIR

Bugün de devam eden bu saldırıların amacı işçi ve emekçilerin devrimci politikalarla buluşmasının önlenmesidir. Sermaye devleti yaptığı katliamlara emekçilerin desteğini sağlamak için elindeki medya gücünü kullanarak gerçekleri çarpıtıyor. Kürt kentlerinde katledilen yüzlerce insanı kendi medyası aracılığıyla

"terörist" ilan ediyor. Aynı zamanda işçi ve emekçilerin eylemlerine "polisye" ve "medyatik" bir unsur olmadıkça yer vermiyor, seslerinin duyulmasını engellemeye çalışıyor. Düzen medyası yine hep birlikte polisin dağıttığı haberleri "flash haber", "son dakika" gibi etiketlerle servis ediyor.

Bugün, gerçekleri haykıran, düzen ve devlet gerçeğini teşhir eden, devrimin ve sosyalizmin sesi olma iddiasındaki gazetemizin sermaye devletinin hedefi olması anlaşılır bir durumdur. Zira devrimci basına dönük gözaltı, tutuklama, katliam saldırıları, "terör" söylemiyle işçi ve emekçilere korku salmanın tamamlama-

yıcısı durumundadır.

ONLARCA YILLIK BİRİKİM İŞÇİ SINIFIYLA GÜÇLENECEK

Gazetemizin sermaye devletinin saldırılarıyla karşılaşması onun yayın çizgisinde bir değişikliğe yol açmadığı gibi, işçi ve emekçilerle buluşması da önlenmemiştir. Düzen medyasının tüm yalan ve sansürüne karşı Kızıl Bayrak sayfaları işçi sınıfının eylemini ve dünya görüşünü yansıtmaya devam edecektir. Bugün de içeride ve dışarıda savaş ve saldırganlık politikaları uygulanırken, polis devleti uygulamaları sürekli olarak azgınlaşırken, işçi sınıfının kıdem tazminatı gibi hakları elinden alınmaya çalışılırken, özel istihdam büroları gibi düzenlemelerle kölelik koşulları derinleştirilirken işçi ve emekçilerin Kızıl Bayrak'a sahip çıkmaları gerekiyor. Zira Kızıl Bayrak ve onun beslediği siyasi irade ve program, işçi sınıfının çıkar ve özlemlerinin ifadesidir. Onu okumak, okutmak, dağıtmak, Kızıl Bayrak'ı işçi ve emekçiler tarafından izlenen ve aranan bir yayın durumuna getirmek sınıf devrimcileri kadar işçi ve emekçilerin görevidir. Zira Kızıl Bayrak'ı güçlendirmek, işçi sınıfının mücadelesini güçlendirmek anlamına geliyor.

Yıkılacak olan sadece duvarlar değil

Sermaye devleti bütün bir topluma saldırmaya devam ediyor. Kürdistan'da yürüttüğü kirli savaşın bilançosu üzerine ahkam keserken, sokağa çıkma yasaklarının bir benzerini metropollerde uyguluyor. OHAL'lerin, artan polis devleti uygulamalarının bir diğer sonucu ise hapishanelere gönderilen insan sayısının artması. Bu saldırganlıktan akdemisyeninden gazetecisine payını almayan kalmadı.

Son dönemlerde tutuklanan akademisyenlerin tecrite konulması, siyasi tutsakların alakasız yerlere sürgün edilmesi, kitapların ve gazetelerin siyasi tutsaklara verilmemesi, hapishane içerisinde keyfi bir çok uygulamanın devreye sokulması kızışan sınıf mücadelesinin bir yansımasıdır.

Dünyada ve Türkiye'de hapishanelerin tarihi, aslında iktidar mücadelesini yansıtan önemli bir alan olmuştur. Yüzyıllar öncesinde "ceza" sisteminin bugünkünden farklı görünümüleri bulunmaktaydı. Düzenin o dönemki ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik "ceza" daha çok

bedene yönelik bir uygulama idi. Mekan ise değişebiliyor, bir kız kulesi ya da mahsen olabiliyordu.

Arapça "bir yere kapatma, salıvermeme" anlamına gelen "habs" kökünden türetilen "hapishane" sadece bir durumun ifadesi olarak kullanılırken, "cezaevi" kelimesi "ceza verilen" kişi açısından bir yargı içermektedir. Bundan kaynaklı bizler için zindanlar, mekan olarak neresinin kullanıldığından bağımsız olarak, cezaevi değil hapishanelerdir.

İktidar ve kızışan sınıf mücadelesi üzerinden baktığımızda okullar, fabrikalar, işyerleri yani mevcut düzenin üretimini sağlayan her yerin olası bir hapishane olmasının önünde bir engel bulunmamaktadır. Son dönem "denetimli serbestlik" adı altında uygulanan ise benzer bir geriye dönüştür, bu anlamı ile. Heryeri hapishaneye çevirme mantığının bir göstergesidir.

ÖZGÜR DÜNYA!

Her yer hapishaneye çevriliyorken kendisini "demokrasinin havarisi" sayan

ABD üzerinden önümüze alacağımız ve riler onların vadettiği "özgür dünya"yı, yani kapitalizmin vahşetini tüm çıplaklığı ile gözler önüne seriyor. Dünya nüfusunun yüzde 5'ine sahip olan ABD, dünya hapishane nüfusunun yüzde 25'ine de sahiptir. Burada hapishanelerin büyük bir bölümü özelleştirilmiştir ve birer fabrika gibi işletilmektedir. Birer fabrikaya dönen "hapishane-sanayi" komplekslerinin kârlarını arttırmak için, tutuklanan insanların artması ve cezaların ağırlaştırılması gerekmektedir. Zira buralar aynı zamanda ucuz iş gücü kaynağı olarak da kullanılmaktadır.

Son dönemde bir türlü atlatılmayan ekonomik kriz, dış politika alanında yaşanan çöküşler, artan gericilik ve azdırılan faşizm kapitalist sistemin güncel tablosunu özetlemektedir. Tüm bunlarla birlikte emperyalizm yeni vahşet senaryoları hazırlıyor. Aynı zamanda doğacak tepkileri, işçi ve emekçilerin yükselecek mücadelesini de hesaba katıyor. Baskıcı yasalar çıkarılıyor, polis devleti uygulamaları güçlendiriliyor, çeteler sokaklara

salınıyor. Özetle sistem "içeriye" ve "dışarıya" bir tutuyor, giderek bütünleştiriyor.

Zira kapitalizmde hapishanelerdeki koşulları belirleyen şey "dışarıdaki" koşullardır. Elbette "içerideki" yaşam şartları da "dışarıya" bağlıdır. Dışarıya üzerinden tanımladığımız şey toplumsal mücadelenin verili durumudur. Toplumsal muhalefet yükseldiği oranda hapishanelerdeki devletin saldırganlığı, tecrit uygulamaları, kimliksizleştirme politikaları azalacaktır. Bunun yolu ise örgütlü mücadeleyi yükseltmekten geçiyor. Bütününü köhnemiş düzenin zindanlarının yerle bir edilmesi ise devrime, kitlelerin devrimci eyleminin gücüne bağlıdır. Devrimlerde kitlelerin ilk yöneldikleri yerlerden birinin hapishaneler olması bunun çarpıcı bir göstergesidir. Fransız Devrimi'nde Bastille Kalesi fethedilmiş ve siyasi tutsaklar salıverilmiş, 1917'de Rusya'da Şubat Devrimi'nde ise Peter ve Paul kalelerinin kapıları yıkılmıştır. İçeride ve dışarıda parçalanan ise çürümüş düzenin kokuşmuş hücreleri olmuştur.

Gün geldiğinde yıkılacak, yerle bir olacak sadece hapishane duvarları değil sermayenin iktidarındır!

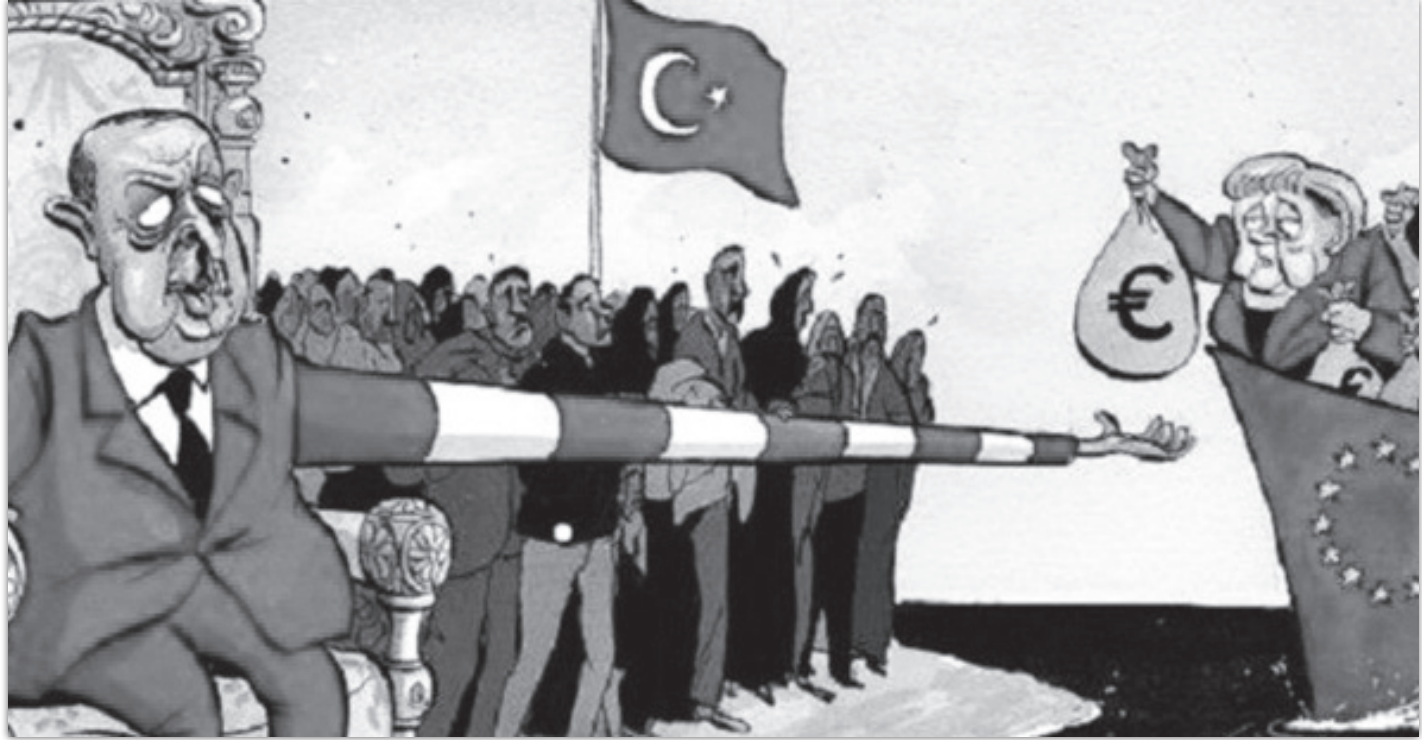
Mülteciler üzerinden kirli pazarlıklar ve vizesiz geçiş aldatmacası

Mülteciler üzerinden dönen kirli pazarlığın nasıl iğrenç bir hal aldığı ortadadır. Bu kirli pazarlığın bir tarafında göçmenler üzerinden nasıl kar edeceğini hesaplayan Türk sermaye devleti, diğer tarafında ise "anlaşma" görüntüsüyle binlerce mülteciyi Türkiye'ye kolay yoldan geri yollamaktan duydukları sevinç duyan AB emperyalistleri vardır.

"Mülteci krizi" Suriye'ye ve Ortadoğu'ya emperyalist müdahalenin sonucu olarak yaşanmaktadır. Milyonlarca Suriyelinin mültecileşmesinde katkısı olanlar sorun gelip kendi kapılarına dayanınca sözde "çözüm" arayışına girmektedir. Emperyalistlerce ortaya konan çözüm politikasında Türkiye'ye, tıpkı bu sorunun yaratılmasında olduğu gibi taşeronluk rolü düşmektedir. Suriye'ye yönelik müdahalenin en heveskâr taşeronu olan Türkiye ise, her ne kadar dilinden göçmenlere "insani yardım" sözünü düşürmese de, mülteci sorununu kendi çirkin hesapları adına kullanmak niyetindedir.

Bu konuda 18-19 Mart'ta yapılan son Türkiye-AB zirvesinde bir "anlaşmaya" varıldı. Karşılığında Türkiye'ye para ve bir takım sözler verilen bu kirli pazarlığı "Kayseri pazarlığı" olarak tanımlayan Ahmet Davutoğlu, göçmenler üzerinden sefil çıkarlar göttüklerini, göçmenlerin dramını fırsata çevirme niyetinde olduklarını belli etti.

Buna göre Türkiye AB'nin istediği koşulları yerine getirirse 3 milyar Euro mali destek alacak. Türkiye'nin bu parayı alabilmesi için anlaşma koşullarına harfiyen uyması gerekiyor. Bunlardan ilki, mülteci geri alımlarını gerçekleştirme ve sınır güvenliğini gerektiği gibi sağlamasıdır. Bu koşullar yerine getirildikten sonra BM mülteci prensiplerine ve uluslararası hukuka uygun olarak projeler üretecek ve bu projeler de AB uzmanları tarafından kabul edildikten sonra finanse edilecek. Gerçekte bu projelerin kâğıt üzerinde kalacağı, uygulamada bu paranın göçmenler için kullanılmayacağı ise ortadadır.

VIZESİZ GEÇİŞ ALDATMACASI

Başbakan'ın övündüğü başlıklardan biri de AB'ye üyelik sürecinin hızlandırılmasıdır ki, bu konu AB ülkeleri içerisinde hayli tartışmalı bir başlıktır. AKP'nin iç politikaya hizmet edeceğini düşündüğü ve öne çıkardığı vizesiz geçiş de bu pazarlık maddelerinden birisidir. Bu da Başbakan'ın "taşeron müjdesi" gibi içi boş, emekçileri aldatmacaya dönük bir yanılsamadır özünde.

Emperyalistlerle "Kayseri pazarlığı"na tutuşan Başbakan Davutoğlu Schengen bölgesine vizesiz girişin Haziran ayında başlayacağını geç-

tiğimiz günlerde duyurdu. Ancak yapılan pazarlığa göre Türkiye belirlenen 72 şartı yerine getirirse konu AB tarafından ancak değerlendirmeye alınacak. Bu 72 şartın 35'ini Türkiye yerine getirdiğini, geri kalanını ise Haziran ayına kadar Meclis'ten geçireceğini vaat ediyor.

Türkiye'nin bazı "reformlar" yapmasını beklemek ise tam bir hayaldir. Gerçekleştirilmesi gereken şartlardan biri olan "Mültecilerin kamu hizmetlerine erişimi, sosyal hakları ve entegrasyonun sağlanması" konusu bile şartların yerine getirilemeyeceğini göstermeye yeter. Türkiye'deki mülteci kamplarının kötü koşulları ve bu kötü koşullardan dolayı Türkiye'den Avrupa'ya

göç etmek isteyen Suriyeliler gerçeği durumunu fazlasıyla ortaya koymaktadır. Öte yandan burada her türden sömürünün hedefinde olan yoksul Suriyelilere nasıl bir yaşam dayatıldığı ise bir başka veridir.

AB ülkelerine vize muafiyetini elde etmek için Türkiye tarafından atılması gereken adımlar arasında ayrıca "Göç ve Sınır Yönetimi", "Kamu Düzeni ve Güvenliği" ve "Temel Haklar" gibi alanlarda beklentiler bulunmaktadır. Her gün yeni hak gasplarının gündeme geldiği Türkiye gerçekliğinde tüm bunların mümkün olmayacağı ise ortadadır. Buna rağmen sermaye hükümeti sözcüleri vizesiz geçiş konusunu iç politika malzemesi ve gündem değiştirme manevrası olarak kullanmakta, vizesiz geçiş konusunda bol keseden konuşmaktadır.

Bu kirli pazarlığın tarafları ellerini ovuştururken, mağduru olan mülteciler ise temel hak ve özgürlükleri ellerinden alınmış halde, emperyalist saldırganlık ve savaşın faturasını fazlasıyla ödemektedir.

Bu kirli pazarlığın tarafları ellerini ovuştururken, mağduru olan mülteciler ise temel hak ve özgürlükleri ellerinden alınmış halde, emperyalist saldırganlık ve savaşın faturasını fazlasıyla ödemektedir.

Dikili'ye "Geri Kabul Merkezi"

AB ile Türkiye arasındaki kirli pazarlıklar sonucu varılan anlaşma doğrultusunda 4 Nisan'dan itibaren göçmenlerin Türkiye'ye iade edilmesine başlanacağı belirtilirken, Türk sermaye devleti, göçmenlere uygun olanaklar tanımak, kirli çıkarları için emperyalistlerle birlikte yürüttüğü savaşlara son vermek yerine bunları "geri kabul merkezleri"ne alarak

buradan kamplara sürmeyi amaçlıyor.

Türkiye'ye iade edilecek göçmenlerin teslim edileceği söylenen "Geri Kabul Merkezi" için İzmir Dikili'nin seçildiği ortaya çıktı. "Geri Kabul Merkezi" için Dikili Kaymakamlığı tarafından, ikisi Hazine'nin elinde, okul arazisi olarak kayıtlı bulunan üç arazinin Göç İdaresi'ne gösterildiği belirtilirken yetkililer bu böl-

gelerde incelemelerde bulundu.

Okul arazisi olarak kayıtlı arazilerin küçük olduğu sonucuna varan Göç İdaresi yetkilileri, Çanakkale yolu üzerinde, İzmir'e 110, Dikili'ye 8 kilometre uzaklıktaki Ovacık mevkiinde bulunan, 20 dönümlük arazinin "Geri Kabul Merkezi" inşası için "uygun" olduğuna karar verdi. 10 gün içerisinde çalışmalara baş-

lanacağı duyurulurken, Dikili Belediyesi, buraya gelecek göçmenleri kaldıracak bir altyapı olmadığını söyleyerek kampın yapılmasına karşı çıktı.

Kaymakamlık ise buraya kurulacak merkezin kamp olmayacağını, göçmenlerin "Geri Kabul Merkezi"nden 24 saat içerisinde kamplara gönderileceğini ileri sürdü. 4 Nisan'dan itibaren göçmenlerin Midilli'den gemilerle Dikili limanında Türkiye'ye iade edileceği söylendi.

Rojava ve Kuzey Suriye Federasyonu üzerine

D. Yusuf

Kürt, Arap, Süryani, Asuri, Ermeni ve Türkmen temsilcilerinin, geçtiğimiz günlerde Rojava'nın Rimelan kasabasında Kurucu Meclis olarak tanımladıkları iki günlük bir toplantının ardından Rojava ve Kuzey Suriye Federasyonu'nu ilan etmeleri, son dönemlerde bulunduğumuz coğrafyada yaşanan önemli gelişmelerden birisi oldu. Söz konusu açıklamanın tam da Suriye'nin siyasi geleceğinin tartışılıp kararlaştırılacağı iddia edilen Cenevre 3 zirvesinin hazırlıklarının yapıldığı bir sırada yapılmış olması, doğal olarak oldukça manidar bulundu.

Kürt cephesinin Cenevre 3 masasının dışlanmasına bir tepki niteliği de taşıyan söz konusu federasyon açıklaması, anında yankı yaptı. Türk sermaye devleti, Suriye ve İran açık ve net biçimde Suriye'de herhangi bir federal oluşumu tanımayacaklarını, ilanı yapılan federasyonun hiç bir yasal dayanağının olmadığını iddia etti. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Mark Toner "Suriye'de özerk ya da yarı-özerk bir bölgeyi tanımayacağız" derken, Rusya ise "Böylesi bir oluşum ancak tüm tarafların onayı ile olabilir" şeklindeki açıklamaları ile bu koroya katıldı.

FİİLİ ÖZERKLİKTEN, FİİLİ ROJAVA FEDERASYONU'NA

Rojava'daki Kürtlerin, Suriye'ye dönük ABD öncülüğündeki emperyalist müdahaleye, IŞİD, El Kaide, El Nusra ve Ahrar-uş Şam gibi çağdışı gerici güçler aracılığıyla yürütülen ve tümüyle emperyalizme hizmet eden gerici vesayet savaşlarına cevabı fiili özerklik oluşumu oldu. Özellikle sömürgeci Türk sermaye devletini çılgına çeviren ve her fırsatta çok çeşitli saldırıların boy hedefi haline getirilen bu oluşum, yine kurucu nitelikte bir meclis kararının ürünüydü. Niteliğinden, sonraki seyrinden, taşıdığı risklerden, karşılaştığı güçlüklerden ve geleceğinden bağımsız olarak, Kürt halkının kaderini tayin etme hakkının bir biçimi olarak iradesini bu oluşumla ortaya koyma hakkı vardı ve bu meşruydü. Rojava/Batı Kürdistan halkı bu hakkını fiili özerklik ilanından yana kullandı.

Rojava'daki bu oluşum bilindiği gibi pek çok saldırı ile karşı karşıya kaldı. Emperyalistlerin ve Türk sermaye devletinin desteği ve onayı ile IŞİD adlı ölüm makinesi Kobanê'yi işgal etti. Katliamlar gerçekleştirdi. Ancak, Kürt halkı Rojava şahsında son yıllarda elde ettiği en önemli ve anlamlı kazanımlarını, Türkiye'nin ilerici ve devrimci güçleri ve emekçi halkları

başta olmak üzere, kardeş bölge halklarının içtenlikli destek ve dayanışmasında ifadesini bulan birleşik bir direnişle ve gerçekten ağır bedeller ödeyerek korumasını bildi.

PYD ve YPG öncülüğündeki Rojava halkı, Türk sermaye devleti, Suudi rejimi ve Katar gericiliğinin, IŞİD, El Nusra ve Ahrar-uş Şam gibi cinayet örgütlerinin kanlı ve karanlık savaşına rağmen, ilerlemeye devam etti, kazandığı mevzileri genişletti. Süreç içerisinde Rojava'yı oluşturacak olan kantonlar arasındaki kopukluk giderildi, Rojava Federasyonu'nu oluşturan üç kanton birleştirilmiş oldu. Demek oluyor ki, Rojava halkı, Rojava Federasyonu ilanı ile bugüne dek elde ettiği kazanımlarına siyasi bir statü kazandırmak, daha tam bir ifade ile var olan fiili statüye bir resmiyet kazandırmak ve meşru-laştırmak istemektedir.

ROJAVA'NIN GELECEĞİNİ BELİRLEME HAKKI ROJAVA HALKINA AİTTİR

Suriye'yi ve tüm bir Ortadoğu'yu kendi kirli çıkarları temelinde yeniden şekillendirmek amacı ve hevesi ile tam bir savaş alanına çevirip, bir kaç yıl içinde bir kan deryasına dönüştürenler, işgal ettikleri her yeri viraneye çevirenler, bölge halklarını etnik, dini ve mezhepsel temelde kanlı iç savaşların içine itenler, IŞİD, El Kaide, El Nusra, Ahrar-uş Şam ve daha pek çok çağdışı cinayet örgütünü bölge halklarının başına bela edenler; başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyon ve onların Türk sermaye devleti, Suudi Arabistan ve Katar gericiliği gibi bölgedeki işbirlikçileridir. Buna karşın Suriye'nin ve bölgenin geleceği konusunda, Cenevre toplantıları misali sözde çözüm masaları kuranlar da onlardır. İşte bu kabul edilemez.

"Ulus özgürdür, istediği biçimde ör-

gütlenme hakkı vardır!" Aynı anlama gelmek üzere kendi geleceğini istediği biçimde belirleme hakkı sadece ve sadece halklara aittir. Bu aynı şey olduğu gibi Rojava ve tüm bir Kürt halkı için de geçerlidir. Rojava için bedeller ödeyen, tarifsiz acılar çeken, savaşan, emek harcayan, herkesten çok ve herkesten önce Rojava halkıdır. Kendi geleceği hakkında karar vermesi gerekenler de onlardır. Federatif ya da başka biçimde, geleceğini nasıl örgütleyecek, iradesini nasıl ve hangi biçimde ortaya koyacak, yani kazanımlarına nasıl bir statü kazandıracak, tüm bunlar öncelikle Rojava halkının vereceği karara bağlıdır. Meşru olan da budur. Hiçbir güç bu hakkı kullanmasına müdahale edemez, buna her hangi bir sınırlama getiremez.

Rojava halkı gelinen yerde iradesini Rojava Federasyonu biçiminde ortaya koymuştur. Bölgenin ve toplamında bugünün dünyasının, yani emperyalist-kapitalist sistemin temel gerçekleri gözetildiğinde, Rojava'daki Federasyon ilanının ne tür riskleri içerdiği, bugünden başlayarak gelecekte ne tür güçlüklerle karşı karşıya geleceği vb. konularda çok şey söylenebilir. Niteliği de, biçimi de tartışılabilir.

Fakat, Rojava'nın geleceğini belirleme hakkının kayıtsız koşulsuz Rojava halkına ait olduğu tartışılmaz. Meşru olan da budur.

"TKİP Kürt halkının Kürdistan'ın tüm parçalarında elde ettiği ulusal demokratik tüm kazanımları desteklemekte, bunları gasp etmeye ya da sınırlamaya yönelik tüm girişimlere karşı kayıtsız şartsız Kürt halkının yanında yer almaktadır." (TKİP IV. Kongre Bildirisi, Ekim 2012)

KALICI ÇÖZÜM, BİRLEŞİK DEVRİMDİR

Bütün kazanımlarına ve çoğalan avan-

tajlarına rağmen Rojava'da da, toplamında da, Kürt sorununun akibeti henüz belirsizliğini korumaktadır. ABD'si, AB'si ve Rusya'sı ile emperyalist tüm güçler bölgede adeta kamp kurmuşlardır. Kıyasıya bir hegemonya kavgasının içindedirler. Kendi sefil çıkarları için sürdürdükleri bu kavgaya halkları da alet etmeye çalışmaktadırlar. Bu konuda bundan sonra daha çok mesai harcaacaklardır. Yani bu yönlü riskler gitgide çoğalmaktadır.

Bir emperyalist savaş ve iç savaş aygıtı olan NATO da bölgeye yerleşmiştir. Yeni alt üst oluşlara yol açacak olan kalkışmalara karşı tetikte beklemektedir.

Öte yandan, Kürt halkına karşı oluşturdukları tarihsel ittifak önemli oranda zaafa uğrasa da, bölge gericiliği gücünü hala korumaktadır. Rojava federasyonu çıkışı, Türk sermaye devleti, İran, Suudi Arabistan ve Katar gibi çıkarları birbirine ters bu gericiliği yeniden harekete geçirmek ve belli amaçlar çerçevesinde birbirine yaklaştırmak için yeterli olabilmıştır.

Tam da bu nedenledir ki, günümüzde Rojava'da ve toplamında Kürt halkı için, kendi gücüne yaslanmayı esas almak, kardeş halklarla devrimci kader birliğinde ısrar etmek, emperyalizmin bölgeyi kendi çıkarlarına göre yeniden şekillendirme çabalarından kesin olarak uzak durmak, bütün bunların doğal sonucu olarak, emperyalizme cepheden tavır almak ve bunu emperyalizme karşı bir mücadelenin vesilesi haline getirmek, her zamankinden daha da yaşamsal bir önem kazanmıştır. Kürt halkı bunun gereklerine uygun davrandığında yeni kazanımlar elde edecek, tersi bir durumda ise yeni acılar, yeni kayıplar ve yeni yıkımlar kaçınılmaz olacaktır.

Rojava'da ve bölge çapında kalıcı ve köklü çözüm, halkların devrimci kader birliği ekseninde gerçekleşecek olan birleşik devrimdir.

Sosyal hakların gaspına ve polis devletine karşı;

Fransa'da grev ve eylemler

Fransa, bir aydır devam eden kitle eylemlerine sahne oluyor. Mitingler, sokak gösterileri, işgaller, yürüyüşler, grevler... İşçilerin, emekçilerin, üniversiteli ve liseseli gençliğin kitlesel bir şekilde katıldığı eylemlerin hedefinde "Sosyalist" Parti hükümetinin politikaları var. "Sosyalist" Cumhurbaşkanı Francois Hollande tarafından da desteklenen saldırılar hem sosyal hakların gaspını hem polis devletinin tahkim edilmesini içeriyor.

AB'nin ikinci büyük emperyalist gücü olan Fransa'nın bu politikalara başvurusu, kapitalizmin krizinin Avrupa'nın göbeğinde de devam ettiğine işaret ediyor. Zira krizin basıncı olmasaydı, Fransız burjuvazisi sınıf çatışmalarını sertleştirme kaçınılmaz olan bu tür hamleler yapmayı tercih etmezdi.

"POLİS DEVLETİ İSTEMİYORUZ"

Geçen Kasım ayında IŞİD'in Paris'te gerçekleştirdiği vahşi katliamları bahane eden Fransız hükümeti üç ay için OHAL (olağanüstü hal) ilan etti. Fransa Ulusal Meclisi'nin OHAL'i üç ay daha uzatmak ve "terör suçu" işleyenlerin vatandaşlıktan çıkarılmasına imkan veren yasa çıkarmak gündemiyle toplanması, kitlesel protestoları tetikledi.

Terör bahanesiyle gündeme getirilen saldırıya karşı Paris'te sokaklara çıkan onbinler, "polis devleti istemiyoruz" şiarıyla yürüdü. Terörün bahane, asıl amaç ise sosyal yıkım saldırılarına karşı yükselmekte olan toplumsal mücadeleyi polis zoruyla bastırmaya zemin hazırlamak olduğunun farkına varan emekçiler, OHAL'e de, ırkçılığa da hayır dediler.

Suriye'ye karşı organize edilen yıkıcı savaşa yetiştirilen IŞİD canilerine destek veren devletlerden biri de Fransa'dır. IŞİD'in yaratılmasında önemli bir rol oynayan Fransız emperyalizmi, şimdi bu canavarı bahane ederek, emekçilerin mücadelesini polis zoruyla ezme hesapları yapıyor. Üç aylık OHAL süresince mahkeme kararı olmadan binlerce ev veya iş yerine baskın düzenleyen kolluk kuvvetleri, keyfiyette sınır tanımadılar. Gelinen yerde Fransız burjuvazisi OHAL'i süreklileştirmek için çaba sarf ederken; işçiler, emekçiler, gençler ise polis devletinin tahkim edilmesini engellemek için mücadele ediyorlar.

KÖLELİĞİ PEKİŞTİREN İŞ YASASINA

HAYIR

OHAL'i kalıcılaştırmaya çalışan Fran-

Önümüzdeki süreçte Fransa'da daha kitlesel, daha militan eylemlerin gerçekleşmesi sürpriz olmayacak. Çünkü egemenlerin sınıf çatışmalarını yumuşatacak etkili araçları kalmadı. Emekçilerle gençliğin de, hak gasplarına ve dayatılan geleceksizliğe boyun eğmeleri beklenmiyor.

sa rejimi, aynı anda çalışma yasalarını değiştirerek, işçi sınıfıyla emekçilerin kazanılmış haklarını gasp etmek için de harekete geçti. Kapitalistlerin isteklerine utanç verici bir şekilde boyun eğen "sosyalist" hükümet, çalışma yasasını yeniden düzenledi.

Şirket ve kapitalistlere emekçilerin çalışma süresini arttırma ve maaşlarını düşürme yetkisi veren yasa, çıraklık eğitimi alan 18 yaşından küçük çocukların günlük 10 saate kadar çalıştırılabilmesine imkan tanıyor. Yansira, günlük maksimum 10 saatlik çalışma süresinin 12 saate çıkarılması, 35 saat olan haftalık çalışma saatinin 44 ile 49 saate çıkarılması, çalışan kişinin yakınının vefatı üzerine ücretli izin verilmemesi ve işten çıkarmalarda patronlar lehine düzenlemeler de içeriyor.

Sermaye cephesinden gelen bu pervasız saldırıya karşı Fransa'nın birçok kentinde gösteriler düzenlendi. Marsilya, Nantes, Rouen, Lyon, Strasbourg, Perpignan, Toulouse, Bordeaux, Grenoble gibi şehirlerde hem işçi, hem öğrenci sendikaları sokaklara çıktı. Köleliği pekiştiren yasaya hayır diyen on binler, saldırıyı püskürtmek için mücadeleye devam edeceklerini ilan ettiler.

"HOLLANDE SEN BITTİN, GENCLİK SOKAKTA"

İşsizliğin %25 gibi rekor bir düzeye ulaştığı Fransa'da sistemin gençliğe geleceksizlik dışında vaat ettiği bir şey yok. Hal böyleyken, "işsizliği azaltmak" gerekçesiyle sosyal hakların gaspı ve polis devletini tahkim etme saldırılarının gündeme getirilmesi, gençlik kitlelerinde büyük bir tepki yaratmış görünüyor. Hem üniversiteli hem liseseli gençlik sokaklara çıkarken, polisle çatışmalar ve işgaller de yaşanıyor.

"Hollande Sen bittin", "Gençlik sokakta", "Yorulmayacağız", "31 Mart'ta yine sokaktayız", "Genciz ve isyandayız, dünya bizim" gibi şiarların yükseltildiği gençlik eylemlerinde, mücadele kararlılığı da dile getirildi. Öğrenci sendikası UNEF ile lise öğrencileri sendikası FIDL tarafından yapılan çağrılarda eylemlere devam mesajları verildi.

HÜKÜMET SALDIRGANLIKTAKI, EMEKÇİLERLE GENÇLER DİRENİŞTE KARARLILAR

Görünen o ki, Fransa'da sokaklar hareketli olmaya devam edecek. Zira

hükümet tüm tepkilere rağmen, bazı değişiklikler yaparak yasayı meclisten geçirdi. Kolluk kuvvetlerini sokaklara salarak kararlık gösterisi yapan hükümet, sermayenin çıkarlarını korumak için pervasızlıktan çekinmeyeceği mesajını verdi. Hem OHAL'in uzatılmasına, hem de çalışma yasasındaki değişikliğe öfkelenen emekçilerle gençlik güçleri ise, saldırıyı püskürtmek için kararlılıkla mücadeleye devam edeceklerini ilan ettiler.

Önümüzdeki süreçte Fransa'da daha kitlesel, daha militan eylemlerin gerçekleşmesi sürpriz olmayacak. Çünkü egemenlerin sınıf çatışmalarını yumuşatacak etkili araçları kalmadı. Emekçilerle gençliğin de, hak gasplarına ve dayatılan geleceksizliğe boyun eğmeleri beklenmiyor. İşçi sınıfının, emekçilerin, gençlik kitlelerin mücadeleyi daha ilerletecek devrimci bir önderliğe ihtiyaç duyduğu açık. Çünkü burjuvazi polis devletini tahkim etmekle kalmıyor, "sivil" faşist çetelerini de örgütlüyor. Pek çok AB ülkesinde faşist partilerin yükselişte olması durumun ciddiyetini gözler önüne seriyor. İşçi sınıfıyla emekçilerin böylesine çetin dönemlerden kazanımlarla çıkabilmeleri ancak sağlam bir devrimci önderlik etrafında kenetlenmeleriyle mümkün olabilir.

Sömürünün, yağmanın, katliamların, kirli savaşın, savaş kışkırtıcılığının, iş cinayetlerinin, kadın-çocuk istismarcılığının sorumlularından hesap sormak için;

‘Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği’ şiarıyla

1 Mayıs'ta alanlara!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, GENÇLER!

Bugün, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ta alanlara çıkmak, her zamankinden çok daha büyük bir önem taşıyor. Zira sermaye sınıfı adına iktidar dümenini elinde tutan AKP, ülkeyi tam bir cehenneme doğru sürüklüyor. Bu vahim gidişata 'dur' demek için tüm onurlu işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ta alanlara çıkmalıdır.

SÖMÜRÜ, YAĞMA VE SOYGUN DÜZENİNE KARŞI DİRENİŞ

Kapitalist sistem doğası gereği sömürü, yağma ve bir soygun düzenidir. Hem asalak kapitalistlerin, hem de iktidardaki parti şefleriyle yandaşlarının biriktirdikleri servetleri işçi sınıfı üretiyor. Toplumsal serveti üreten işçi sınıfıyla emekçilerin payına ise ağır çalışma koşulları, yoğun sömürü, düşük ücret, sefillik ve baskılar düşüyor. AKP'nin tek parti zorbalığına dayanan iktidarı döneminde bu müsibetler daha da artmış bulunuyor.

Sermaye iktidarının gündeminde; kıdem tazminatı hakkının gaspı, esnek ve kuralsız çalışma uygulamaları ile işçilerin simsarlar tarafından pazarlarda kiralanmasını öngören kölelik dayatmaları bulunuyor. Hazırlanan yasalar sömürünün katmerleşmesini hedeflerken yeni iş cinayetlerine de davetiye çıkarıyor.

Bu pervasız zorbalığa karşı direnmek, onurlu her işçi ve emekçinin vazgeçilmez görevidir. "İşgal, grev, direniş" şiarıyla mücadelede yeni bir düzey yaratan Greif işçileri ve estirdikleri fırtına ile sermayeyi ve sendika ağalarını sarsan metal işçileri, mücadelede izlenecek yolu sınıf kardeşlerine göstermiş bulunuyor.

KIRLI SAVAŞA HAYIR, KÜRT HALKINA ÖZGÜRLÜK

"İstikrar" vaatleriyle hükümet kolтуğuna oturan AKP, Kürt halkına karşı eşi-benzeri görülmemiş bir kirli savaş başlattı. Saldırdığı mahallelerde sağ-

lam tek bir tek ev, bir işyeri bırakmayan dinci-faşist rejim, gerisinde yakılıp yıkılmış sokaklar ve ceset dolu kentler bırakıyor.

İsrail'in Filistin halkına karşı kullandığı vahşi savaş yöntemlerini örnek alan AKP iktidarının derdi Kürt halkının eşitlik ve özgürlük özlemlerini kanla boğmaktır. Bu kirli savaşın bedelini sadece Kürt halkı değil, bütünüyle Türkiye işçi sınıfı ve emekçiler de ödüyor. Bu nedenle tüm işçi ve emekçiler kirli savaşa hayır demeli, Kürt halkının eşitlik ve özgürlük taleplerini desteklemeli, ırkçı-şovenizme karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarını alanlarda haykırmalıdır.

SAVAŞ KİŞKİRTİCİLİĞİNE HAYIR, GERİCİLİĞE KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ

İçeride kirli savaş, baskı ve zorbalığa sarılan sermaye iktidarı komşu halklara karşı da saldırgan bir politika izliyor. Ortaçağ kalıntısı körfez şeyhleriyle işbirliği yapan iktidar, halen Suriye ve Irak'ta cihatçı çeteleri destekliyor.

AKP iktidarı-Körfez şeyhleri ittifakı, kirli emellerine ulaşabilmek için bölge halklarını etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalamak ve halkları birbirine boğazlatmak istiyor. Emekçiler bu yapay ayırım tuzağına düşmemeli, tek gerçek ayırım sınıf ayrımı olduğu bilinciyle hareket etmeli, halkların kardeşliği temelinde gericiliğe ve emperyalizme karşı birleşik mücadeleyi yükseltmelidirler.

FAŞİST ZORBALIĞA KARŞI DİRENMEK HEM GÖREV, HEM HAKTIR

Yolsuzluk, rüşvet ve soygun batağına saplanan düzenin efendileri, kaçak saraylarındaki sefahatta devam edebilmek adına ülkeyi kan gölüne çevirmekten çekinmiyorlar. Bu kokuşmuş saltanatı ayakta tutmak adına hem içeride hem de dışarıda saldırganlığa sarılan iktidar, işlediği suçlara ortak olmayı reddeden herkesi "terörist" ilan ederek saldırıyor. Hak arayan işçilere, kirli savaşa hayır diyen öğrencilere/akademiyeenlere, muhalif gaze-

tecilere saldırıyor, gözaltına alıyor, hatta tutukluyor. Ama aynı anda katliamcı İŞİD'in tetikçilerini serbest bırakıyor, kadın katillerini koruyor, çocuk tecavüzcülerine bakanlar düzeyinde sahip çıkıyor.

Bütün sınırları zorlayan bu ilkel zorbalığa karşı direnmek sadece hak değil, görevdir aynı zamanda. İşçi sınıfı ve emekçiler sermaye iktidarına boyun eğmeyeceklerini 1 Mayıs alanlarındaki duruşlarıyla göstermeli, güdülen köleler değil, onurlu yaşamak isteyen emekçiler olduklarını zorbalara hatırlatmalıdırlar.

SINIFSIZ, SÖMÜRÜSÜZ, SOSYALİST BİR DÜNYA İÇİN

İşçi, emekçi kardeşler!

Sermaye düzeninin yarattığı sayısız belaya karşı her mücadelenin büyük bir önemi ve değeri var. 1 Mayıs alanları bu mücadelenin görkemli örneklerine pek çok kez tanık olmuştur. Ancak bu sınırlardaki mücadeleler ne kazanımları güvence altına almaya, ne de sorunlara kalıcı çözüm üretmeye yetiyor. Zira kapitalizm bu sorunları hergün yeniden üretiyor. Bu düzen var oldukça sömürüden, baskıdan, sefillikten, yapay ayrımlardan, yıkıcı savaşlardan kurtulmak mümkün olmayacaktır.

Emekçilere ağır bedellere mal olan sorunlardan kalıcı bir şekilde kurtulabilmenin tek yolu bu müsibetlerin kaynağı olan kapitalizmi yıkmak, işçi ve emekçilerin eşitlik ve kardeşlik içinde yaşayabilecekleri sömürü, baskı ve kölelikten arınmış sosyalist bir dünya kurmaktır. Bu yüce ideale duyulan özlem 1 Mayıs alanlarında dile getirilmeli, işçi sınıfıyla emekçiler kapitalist barbarlığa razı olmadıklarını gür bir sesle haykırmalıdır.

YAŞASIN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS!

Biji 1 GULAN!

KÖLELİK DÜZENİNE KARŞI 1 MAYIS'A!

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

HARAMİLERİN SALTANATINI YIKACAĞIZ,

SOSYALİZMİ KURACAĞIZ!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu